

መንፈሳዊ መሪውና የጊዜ አጠቃቀሙ

«ዘመኑን ዋጁ» (ኤፌሶን 5:16)

የአንድ ሰው መሪነት ችሎታ ከሚመዘንባቸው ነገሮች አንዱ ጊዜውን የሚጠቀምበት ሁኔታ ነው። ጊዜውን እንዴት እንደሚጠቀምበት ወይም ከማን ጋር እንደሚያሳልፈው ማወቅ ስለ ሰውየው የሚናገረው አለው። እርግጥ ነው፤ መሥሪያ ቤት የሚገባበትን ወይም ተማሪ ከሆነ ትምህርት ቤት የሚሄድበትን ጊዜ መወለን የእርሱ ድርሻ ላይሆን ይችላል፤ ከዚያ በፊትና ከዚያ በኋላ ባለው ጊዜ ምን እንደሚያደርግ ግን የግለሰቡ ፈንታ ነው። ለሥራ፣ ለምግብና ለእንቅልፍ ከሚያሳልፈው ጊዜ ውጪ ባለው ትርፍ ሰዓት አጠቃቀሙ ከንቱ ወይም ሁነኛ ሰው ለመሆኑ ማስረጃ ሊሆን ይችላል። የተለያዩ ልማዶችን የምናዳብረው ከልጅነት ጊዜያችን አንሥቶ ነው፤ እነዚህ ልማዶች አጥፊም አልሚም ሊሆኑ ይችላሉ። በተለይም ደግሞ የሚኖረን ትርፍ ጊዜ መልካም አጋጣሚ ወይም አደገኛ ሊሆን ይችላል። እያንዳንዱ ቀን ከእግዚአብሔር የተሰጠ ስለሆነ በማስተዋል ልንጠቀምበት ይገባል፤ ምክንያቱም ሕይወታችን ራሱ የሚለካው በተሰጠን ጊዜ በምናከናውነው ተግባር ነው።

ደቂቃዎችና ሰዓቶችን ፍሬያማ ወደ ሆነ ሕይወት ልንለውጣቸው እንችላለን። ሚካኤል አንጀሎ ይህን ሐቅ በሚገባ የተረዳ ይመስላል። አንድ ጊዜ በጣም አስጨናቂና ከባድ ሥራ ሲሠራ የተመለከተ ሰው፡- «ይህ ሥራ እኮ ምናልባት ሕይወትህን ሊያስከፍልህ ይችላል» በማለት ለሰነዘረው አስተያየት ታላቁ የጥበብ ሰው ሲመልስ «ታዲያ፤ እንዲህ ካልሆነ የሕይወት ጣዕሙ ምኑ ላይ ነው?» ብሏል። የተሰጠን ሰዓቶችና ቀኖች ያልፋሉ፤ ማለፋቸው ካልቀረ ደግሞ ዓላማ ባለውና ፍሬያማ በሆነ መንገድ ልንጠቀምባቸው ይገባል። ፈላስፋው ዊልያም ጄምስ «አንድ ሰው ሕይወቱን በአግባቡ ተጠቀመበት የሚባለው ዘላቂ ለሆነ ነገር ሲያውለው ነው፤ ምክንያቱም ዕድሜ የሚለካው በርዝመቱ ሳይሆን ባበረከትነው ወይም በሰጠነው አስተዋጽኦ መጠን ነው» ማለቱ ይጠቀሳል። ዋናው ነገር ሕይወትን በሙላትና ፍሬያማነት መኖራችን እንጂ ረጅም ወይም አጭር ዕድሜ መኖራችን አይደለም።

ያም ሆኖ ይህን ያህል ውድ እና ክቡር ቢሆንም የጊዜን ያህል በንዝህላልነት ወይም በዋዛ ፈዛዛ የምናባከነው ነገር የለም ብንል

ስሕተት አይሆንም። መሴ የጊዜን ክቡርነት ስለተገነዘበ ዕድሜውን በዓመታት ሳይሆን በቀናት የሚተምንበት ጥበብ እግዚአብሔር እንዲሰጠው ጸልዮአል (መዝ. 90:12)። በእያንዳንዱ ቀን እንደሚገባ ከተጠቀምንበት ዓመታትም እንዲሁ ፍሬያማ ይሆናሉ።

«ጊዜ የለኝም» የሚለው ቃል ከአንድ መሪ አንደበት መስማት ያለበት አልፎ አልፎ ብቻ ሊሆን ይገባል። ምክንያቱም እንዲህ ስንል ብዙ ጊዜ እውነትን እየተናገርን አይደለም። ጊዜ የለኝም የሚለው ሰብ በደካምችና የፍሬ ቢሶች ማምለጫ ዘዴ ነው። ማንኛችንም ብንሆን የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምንፈጽምበት፣ ለሕይወታችን ያለውንም እቅድ እውን የምናደርግበት፣ በቂ ጊዜ ተሰጥቶናል። ጊዜ የለኝም የሚለው ሰብ የዘመናችን ዋናው መዘናጊያ ምክንያት ሆኖአል። ቃሉን ደጋግመን ስለምንጠቀምበትም እውነት ነው ብለን ተቀብለንዋል፤ ሆኖም ራሳችንን እያታለልን ነው። ሥራ የሚበዛባቸው ሰዎች ጊዜ አጥተው አያውቁም። የየዕለቱ የሥራ ጊዜያቸው የቱንም ያህል የተጨናነቀ ቢሆንም፣ አንድን ነገር እንዲያደርጉ ሲጠየቁ ከራስ ወዳድነት ነጻ በሆነ መንፈስ አገልግሎት ለመስጠት ጥቂት ተጨማሪ ጊዜ ይኖራቸዋል። «በአገልግሎት ካሳለፍኩት ዘመን እንደተረዳሁት ተጨማሪ ሥራ ለመሥራት ጊዜ የሚሰጡ ሥራ የበዛባቸው ሰዎች መሆናቸውን አውቁለሁ» በማለት አንድ ታላቅ ሰው ተናግረዋል።

ችግሩ ባለን ጊዜ በትክክል መጠቀሙ አለመጠቀሙ ላይ እንጂ ጊዜ ማጣት አይደለም። እንደማንኛውም ሰው ሁሉ እያንዳንዳችን በቂ ጊዜ አለን፤ በመጀመሪያ ደረጃ ይህን ሐቅ እንቀበል። ሥራ የሚበዛባቸው የትልልቅ አገር መሪዎች በቀን ውስጥ ሃያ አራት ሰዓት አላቸው፤ እኛም እንዲሁ በቀን ውስጥ ሃያ አራት ሰዓት አለን። ሌሎች ከእኛ የበለጠ ችሎታ፣ ገንዘብ ወይም ተሰሚነት ሊኖራቸው ይችላል፤ እኛ ካለን የበለጠ ጊዜ ግን የላቸውም።

በሉቃስ ወንጌል 19:12-27 ካለው ምሳሌ የምንመለከታቸው አገልጋዮች እኩል ገንዘብ እንደተሰጣቸው ሁሉ፣ ለእያንዳንዳችንም እንዲሁ ከማንም ያነሰ ጊዜ አልተሰጠንም። አሥር እጥፍ በሚያስገኝ ሁኔታ በጥበብና በጥንቃቄ የምንጠቀምበት ግን ጥቂቶች ነን። እርግጥ ነው፤ እነዚያ አገልጋዮች ሁሉም እኩል ችሎታ ላይኖራቸው ይችላል፤ ይሁን እንጂ አነስተኛ ችሎታ የነበረው ከፍተኛ ችሎታ ከነበረው እኩል ታማኝነት በማሳየቱ ሁሉም አንድ ዓይነት ሽልማትን አግኝተዋል። ስለ ችሎታችን ብዛት ወይም ማነስ ላንጠየቅ እንችል ይሆናል፤ በጊዜ በአግባቡ ባለመጠቀም ግን ማንኛችንም ከኃላፊነት አናመልጥም።

«ዘመኑን ዋጁ» በማለት ሐዋርያው ጳውሎስ ለኤፌሶን ክርስቲያኖች ሲጽፍላቸው ጊዜን በመግዛት ገንዘብ ማድረግ እንደሚኖርባቸው ማሳሰቡ ነበር። ፍሬያማ፣ ከፍተኛና ዘላቂ ነገር ምን ጊዜም ዋጋ ያስከፍላል። በሕይወት ገበያ በጊዜ ገንዘብነት እየተገበያየን ነው፤ የምንገበያየው ነገር ጠቃሚ ወይም የማይጠቅም፣ ፍሬያማ ወይም ፍሬቢስ ሊሆን ይችላል። «ዘመኑን ዋጁ» የሚለውን ጥቅስ አንድ ሰው «በዕድላችሁ ተጠቀሙበት» የሚል ፍቺ ሰጥቶታል። ጊዜ ለእያንዳንዳችን የተሰጠ ክቡር ዕድል ነው፤ በጥንቃቄና በማስተዋል፣ ለሕይወታችን እቅድ ማውጣትና መተግበር የሚኖርብንም በዚህ ምክንያት ነው። «ጊዜን በአግባቡ ከተጠቀምንበት በእርግጥም እየኖርን ነው፤ እዚህ ላይ ከተበላሸብን ግን በሌላው ነገር ሁሉ ተበላሽቶብናል።»

የጠፋብን ሌሎች ነገሮችን እንደገና ማግኘት ወይም ማካካስ ይቻል ይሆናል፤ ጊዜ ግን አንዴ ከባከነ ወደኋላ መመለስ አይቻልም። እንጠቀምበታለን እንጂ እንደ ገንዘብ ልናካብተው አንችልም። ልናዘገየው ወይም በይደር ልናስቀምጠውም አንችልም። ፍሬያማ ነገር ላይ ካላዋልነው እንደ ገና ሊገኝ በማይችል ሁኔታ ጠፍቶአል ማለት ነው። እንግዲህ ከዚህ ሐቅ አንጻር አንድ መሪ ቅድሚያ የሚሰጣቸውን ነገሮች በጥንቃቄ መምረጥ ይኖርበታል። አንጻራዊ በሆነ መልኩ የሚገጥሙንን ዕድሎች ወይም ኃላፊነቶች በሚገባ ማመዛዘን አለብን። ቅድሚያ ለሚገባው ጉዳይ ቅድሚያ መስጠት ሲኖርብን ከዚያ በኋላ መደረግ ላለባቸው ነገሮች ቅድሚያ ብንሰጥ ጊዜ እያባከንን ነው ማለት ይቻላል። ስለሆነም አንድ መሪ ስለ ዕለታዊ ውሎው በጥንቃቄ እቅድ ማውጣት ይኖርበታል። ልቆ መገኘትን የሚፈልግ ከሆነ የሚመርጣቸው ወይም የሚተዋቸው ነገሮች መኖራቸው እውነት ነው፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ ትኩረቱን በጣም አስፈላጊ በሆነ ጉዳይ ላይ ማድረግ አለበት። በሳምንቱ ያሉትን ሰዓቶች እንዴት እንደተጠቀመባቸው በታማኝነት መመዝገብ ሊበረታታ የሚገባው ልማድ ነው፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ ያከናወናቸው ወይም በቸልታ ያለፋቸውን የእግዚአብሔር ቃል ቅድሚያ ከሚሰጠው አንጻር ይመዘናቸው። ከመንፈሳዊ ዋጋው ወይም እሴቱ አንጻር ውጤቱ አስደንጋጭ ሊሆን ይችላል፤ ተጠቀምንበት ከምንለው ይልቅ የበለጠ ጊዜ እንደነበረን እርግጠኛ እንሆናለን።

አንድ ሰው በቀን ውስጥ ስምንቱ ሰዓት ለእንቅልፍና ለእረፍት ቢያውለው በቂ ነው፤ ከዚህ በላይ የእንቅልፍ ወይም የእረፍት ሰዓት የሚያስፈልጋቸው በጣም ጥቂቶች ናቸው። ሦስቱን ሰዓት ለምግብና ለማኅበራዊ ጉዳዮች ቢያውለው፣ አሥሩን ሰዓት ደግሞ በሳምንቱ

አምስት የሥራ ቀናት ለሥራና ከበታ በታ መንቀሳቀሻ ቢያውለው፤ በአምስቱ ቀኖች ሰላሣ አምስት ትርፍ ሰዓት ይኖረዋል። ታዲያ፤ ያን ትርፍ ሰዓት እንዴት ነው የሚጠቀምባቸው? በሳምንቱ ያሉትን ተጨማሪ ሁለት ቀኖችስ ለምን ያውላቸዋል? አንድ ሰው ለእግዚአብሔር መንግሥት የሚያደርገው አስተዋፅኦ የሚለካው በእነዚያ ትርፍ በሚላቸው ሰዓቶች በሚያከናውናቸው ነገሮች ነው። የተራ ወይም ከተራነት ያለፈ ሰው ሕይወት መኖር አለመኖሩ የሚመዘነው በእነዚያ ትርፍ ሰዓቶች በሚጠቀምበት ሁኔታ ነው።

በሚስዮናዊ ተግባርዋ ተዋቂነት የተረፈችው ሜሪ ስሌሰር አባት የወጣለት ሰካራም ነበር። ገና የአሥራ አንድ ዓመት ልጅ እያለች በአንድ ፋብሪካ ውስጥ ተቀጥራ ከጥዋቱ አሥራ ሁለት ሰዓት እስከ ምሽቱ አሥራ ሁለት ሰዓት ትሠራ ነበር። ይሁን እንጂ ይህ የጊዜ መጨናነቅ ራሷን ከማስተማርና በሙያዋ ታዋቂ ከመሆን አላገዳትም።

ታላቁ ሚስዮናዊ ዴቪድ ሊቪንግስተንም እንዲሁ የአሥር ዓመት ልጅ እያለ ከንጋቱ አሥራ ሁለት ሰዓት እስከ ምሽቱ ሁለት ሰዓት ድረስ በጥጥ ፋብሪካ ውስጥ ይሠራ ነበር። ከነበረበት ጫና የተነሣ የሚያጠናበት ጊዜ የለኝም ቢል ማንም ሊቀበለው ይችላል። ይሁን እንጂ በነበረው «ትርፍ ጊዜ» በአግባቡ በመጠቀሙ አስቸጋሪውን የላቲን ቋንቋ አጥንቶአል፤ አሥራ ስድስት ዓመት ከመድረሱ በፊት በላቲንኛ የተጻፉ የታላላቅ ፈላስፎች መጻሕፍትን ማንበብ ችሎ ነበር። የሃያ ሰባት ዓመት ወጣት በነበረበት ጊዜ የሕክምናና የሥነ መለኮት ትምህርቱን አጠናቅቆ ነበር።

እነዚህ ሰዎች ካከናወኑት ወይም ከሌሎች ብዙ ምሳሌዎች አኳያ ስንመለከተው በሕይወታችን አንድ ጠቃሚ ነገር ለማከናወን ጊዜ የለኝም የሚለው ሰበብ በፍጹም እንደማያዋጣ እንረዳለን። እንደ ሌሎች ነገሮች ሁሉ በጊዜ አጠቃቀምም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዓይነተኛ ምሳሌ ሊሆንን ይችላል። ፈላጊው ብዙ ነበር፤ ጊዜውም የተጨናነቀ ነበር፤ ያም ሆኖ ግን ተጣድፎ አያውቅም። እርዳታ ፍለጋ ወደ እርሱ ለሚመጡ ሁሉ እነርሱን ከመርዳት የበለጠ ሥራ እንደሌለው እንዲገነዘቡ ያደርጋቸዋል። የዚህ እርጋታው ምሥጢር የሚሠራውም ሆነ የሚንቀሳቀሰው እግዚአብሔር ለሕይወቱ ባለው እቅድ መሆኑን ማወቁ ነበር። የሕይወቱ እያንዳንዱ ሰዓት በዚህ እቅድ ውስጥ ተካትታለች፤ ስለሆነም ለማንኛውም ጉዳይ ጊዜ ነበረው። ጊዜው ሁሉ በአግባቡ የታቀደ ከመሆኑ ሌላ ከእግዚአብሔር አባቱ ጋር ከነበረው ጥብቅ ግንኙነት የተነሣ ምን መናገር ወይም ምን ማድረግ እንዳለበት ምሪት ይቀበል ነበር። «እኔ የምነግራችሁን ቃል ከራሴ አልናገረውም፤

ነገር ግን በእኔ የሚኖረው አብ እርሱ ሥራውን ይሠራል» ማለት የቻለውም ከዚህ የተነሣ ነው (ዮሐ. 14:10)።

ከምንም ይልቅ ክርስቶስን ያሳስበው የነበረው ባለው ጊዜ የተሰጠውን ሥራ ፈጽሞ መገኘቱ ነበር። በሕይወቱ ለሚደርሰው ነገር ሁሉ በእግዚአብሔር የተወሰነ ጊዜ መኖሩን በመገንዘብ ይንቀሳቀስ ነበር። (ዮሐ. 7:6፤ 12:23፤ 27፤ 13:1፤ 17:1 ይመለከቷል)። በእግዚአብሔር በታቀደለት ጊዜ ሌላው ቀርቶ እናቱ እንኳ ጣልቃ እንድትገባ አልፈቀደም። «አንቺ ሴት፤ ከአንቺ ጋር ምን አለኝ? ጊዜዬ ገና አልደረሰም» ያላትም በዚህ ምክንያት ነበር (ዮሐ. 2:4)።

ለማርታና ለእህትዋ ለማርያም ከፍተኛ ፍቅር ቢኖረውም፤ አለመግባባት እንዳይፈጠር በማለት ለሁለት ቀን አቅዶት የነበረውን ሥራ አላቋረጠም (ዮሐ. 11:6:9)። በምድራዊ ሕይወቱ ማብቂያ ላይ ወደ ጌላ ዘወር ብሎ ያሳለፈውን ጊዜ ተመልክቶ «አባት ሆይ፤ . . . እኔ ላደርገው የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር አከበርሁሁ» ያለው ያለ አንዳች የሕሊና ክስ ነበር (ዮሐ. 17:4)። በጊዜ ማጠር ሳያከናውን የተወደደ አልነበረም፤ በማያስፈልግ ጥድፊያ ያበላሸውም አልነበረም፤ በተሰጠው ጊዜ ሥራውን አጠናቅቆአል። በተሰጠው ሃያ አራት ሰዓት ውስጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማከናወን እንደሚችል ተገንዝቦአል።

ይህንንም በአንድ ወቅት «ቀኑ አሥራ ሁለት ሰዓት አይደለምን?» በማለት ለደቀ መዛሙርቱ ከሰነዘረው ተግሣፅ አዘል ምክር መረዳት ይቻላል። ጥያቄው ራሱ በተሰጠው ጊዜ የአባቱን ፈቃድ መፈጸም እንደሚችል እርግጠኛ እንደነበር ያመለክታል። ጊዜ አጭር ቢሆን እንኳ በቂ እንደሆነ ይህ የጌታ ጥያቄ የሚያስተላልፈው አንድምታ እንዳለው አንድ ሰው ጠቁመዋል። በቀን ውስጥ ሃያ አራት ሰዓቶች አሉ፤ ሆኖም ሁሉም ሙሉ እንጂ ጉደሎ የለባቸውም። ጌታ ቅድሚያ ለሚገባቸው ነገሮች ቅድሚያ ሊሰጥ የቻለው በዚህ ምክንያት እንደሆነ አታስቡም? ጊዜውን የሚጠቀምበት አስፈላጊና ጠቃሚ ጉዳዮችን ለማከናወን ነበር። ተራ ለሆኑ ነገሮች የሚያባክነው ጊዜ አልነበረውም። አስፈላጊ ላልሆኑ ነገሮች «እምቢ» ለማለት መቻል ደግሞ የሞራል ጥንካሬን ይጠይቃል።

በቀን ውስጥ ሃያ አራት ሰዓቶች መኖራቸውን ስንዘነጋ ጥድፊያና ስጋት ያድርብናል። የሕይወት ትምህርቶችን የምንማርበት፤ ተግባራችንንም የምንፈጽምበት አሥራ ሁለት ሙሉ ሰዓቶች አሉን። ይህ በራሱ በቂ መሆኑን ነው ጌታ የሚያረጋግጥልን።

በዚህ ውጥረትና ውጣ ውረድ በበዛበት ዓለም ሲኖር ሳለ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ አንድ ጊዜ እንኳ መቻኩን ወንጌሎቹ አለመናገራቸው በጣም ሳያስገርመን እንደማይቀር አስባለሁ። ሳይታሰቡ

የሚያጋጥሙ ወይም ጣልቃ የሚገቡ ነገሮች አንድ ሥራ የሚበዛበትን ሰው ውጥረት ሊፈጥሩበትና የጀመረውን እንዲያቋርጥ ሊያደርጉት ይችላሉ። ኢየሱስ ግን በእግዚአብሔር የታቀደለትን ሕይወት ምንም ነገር ሊያቋርጠው እንደማይችል በመገንዘብ ነበር የኖረው። እነዚያ ጣልቃ የሚገቡ ነገሮች እንኳ እግዚአብሔር ሳያውቃቸው አልመጡም፤ ይህን በመረዳቱም የሁኔታዎች መለዋወጥ አልረበሹትም። አንዳንዴ ለመመገብ እንኳ ጊዜ ያጣ ነበር፤ ሆኖም የእግዚአብሔር አባቱን ፈቃድ ለመፈጸም ግን ጊዜ አጥቶ አያውቅም። ብዙ ጊዜ መንፈሳዊውን መሪ ችግር የሚገጥመው እግዚአብሔር ከሰጠው ውጪ ኃላፊነትን ሲሸከም ነው፤ እርሱ ሳልሰጠው ኃላፊነት ደግሞ ተጨማሪ ብርታትን ከእግዚአብሔር መጠበቅ አይችልም።

አንድ በጣም ሥራ ይበዛበት የነበረ ሰው በሥራው ጣልቃ የሚገቡ ነገሮችን እንዴት መቁጣጠር እንደቻለ ሲናገር «እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ በሥራዬ ጣልቃ የሚገቡ ነገሮች ወይም ሰዎች በጣም ይረብሹኝ ነበር፤ በከፊልም ቢሆን ይህ ራስ ወዳድ ከመሆኔ የተነሣ እንደነበር ተረድቼአለሁ። አንዳንዴ ሰዎች ቢሮዬ ይመጡና ሁለት ትርፍ ሰዓቶች ስላሉ እዚህ ከአንተ ጋር ማሳለፍ እፈልጋለሁ ይለኛል፤ በዚህ ጊዜ በጣም እረበሻለሁ። በኋላ ግን እግዚአብሔር ሰዎችን ወደ እኔ ሊልካቸው እንደሚችል ተረዳሁ። ፊልጶስን ወደ ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ የላከው እግዚአብሔር ነበር። የጦርሴሱ ሳውልን እንዲረዳው በርናባስን የላከው እግዚአብሔር ነበር። ዛሬም ቢሆን በእኛ ሕይወት የሚሆነውም ይኸው ነው፤ እግዚአብሔር ሰዎች በመንገዳችን ጣልቃ እንዲገቡ ያደርጋል።

ስለዚህም አንድ ሰው ወደ እኔ ሲመጣ ያመጣህ ጌታ ሊሆን እንደሚችል አስባለሁ። እስቲ ለምን ወደ እኔ እንዳመጣህ እንዲገልጥልን እንጸልይ አለዋለሁ። ይህን ማድረጌ ሁለት ጥቅም አለው። በመጀመሪያ ደረጃ፤ የውይይታችን ማዕከል እግዚአብሔር ስለሚሆን ውይይታችን የተለየ መልክ ይኖረዋል። እንዲህ ከሆነ ደግሞ ጭውውታችን አጭር ይሆናል። ሰውየው የመጣው እንዲሁ እግረ መንገዱን ከሆነ ግን ለምን እግዚአብሔር ወደ እናንተ እንደላከው ለማወቅ እንደምትፈልጉ ሲረዳ ብዙም ሳይቆይ ተነሥቶ ይሄዳል። ስለዚህ ጣልቃ የሚገቡ ነገሮች ከእግዚአብሔር ሊሆኑ እንደሚችሉ ተቀበሉ። ይህን ካደረጋችሁ የእቅዶቻችሁ አንድ ክፍል ስለሚሆኑ እግዚአብሔር የዕለት ውሎአችሁን በዚያ መልክ ያዘጋጀዋል።» አስተዋይ ክርስቲያን ጣልቃ የሚገቡ ነገሮችን እንኳ ከእግዚአብሔር እንደተሰጠው ዕድል ይጠቀምባቸዋል።

« . . . እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ . . . ተፈጠርን» በማለት ጳውሎስ ሲጽፍ እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ሕይወት እቅድ እንዳለው መናገሩ ነበር፡ (ኡፌ. 2:10)። በየዕለቱ በሚኖረው ጸሎትና ከእግዚአብሔር ጋር በሚያደርገው ኅብረት መሪው ይህን እቅድ ፈልጎ ማግኘትና በዚያም መሠረት መንቀሳቀስን መለማመድ ይኖርበታል። እያንዳንዱ ሰዓት በጠቃሚ ነገር ማለፍ አለባት።

አንዳንድ ትልልቅ ካምፓኒዎች እያንዳንዱ ሰዓት ጥቅም ላይ እንድትውል ስለሚፈልጉ ሠራተኞቻቸው በሚቀጥለው ሳምንት ምን እንደሚሠሩ የሚያወጡትን እቅድ ዓርብ ከሰዓት በኋላ ለአለቆቻቸው እንዲያስረክቡ ያደርጋሉ። ሥራው በእቅዱ መከናወኑንም ክትትል ያደርጋሉ። ጆን ዌስሊንግ ኤፍ ቢ. ሚይርን የመሳሰሉ ታላላቅ ሥራዎችን ያከናወኑና ዓለም አቀፍ ተቀባይነትን ያተረፉ ሰዎች ጥቃቅን የሚመስሉ ደቂቃዎች እንኳ ያለ አግባብ እንዳይባክኑ ጥንቃቄ ያደርጉ ነበር። ብዙዎቻችን እንዲህ ለማድረግ ይከብደን ይሆናል። ይሁን እንጂ በመርሕ ደረጃ እንኳ ቢሆን ይህን አሠራር በንክተል በጣም እንጠቀማለን። በዚህ ሁኔታ ምን ያህል የሚባክኑ ሰዓቶችን ማዳን እንደሚቻል ስንረዳ ደግሞ በጣም እንገረማለን። ምናልባት ይህን የምትጠራጠሩ ከሆነ ከሚቀጥለው ሳምንት ጀምሮ ሞክሩት።

ከዶክተር ኤፍ ቢ. ሚይር ሕይወት ታሪክ መመልከት እንደሚቻለው እኚህ ሰው ጊዜንም ሆነ በሚገጥሟቸው ዕድሎች በአግባቡ ለመጠቀም ትጉ ነበሩ። ረጅም መንገድ በባቡር የሚሄዱ ከሆነ በአካባቢው ያለውን ግርግር ችላ በማለት አንድ ጥግ ይዘው መጽሐፍ ያነባሉ፤ ወይም ደግሞ ያልተስተካከሉ መጣጥፎች ካሉዋቸው ያስተካክላሉ። ወይም ደግሞ ደብዳቤ ለጻፉላቸው ሰዎች መልስ ይጽፋሉ።

ሌላው ደቂቃዎችን በጥንቃቄ በመጠቀም የታወቁ ሰው ደግሞ ዶክተር ደብልዩ ኢ. ሳንግስተር ናቸው። እርሳቸውን በተመለከተ ልጃቸው ሲጽፍ፡-

«በፍጹም ጊዜን አያባክንም። ለእርሱ እያንዳንዱ ደቂቃ ትርጉም አላት። አንዳንድ ጊዜ ከመሥሪያ ክፍሉ ሳይታለብ ይወጣና- «ሥራ ፈትተህ ቁጭ ብለሃል? ሃያ ሁለት ትርፍ ደቂቃዎች ስላሉኝ ከፈልግህ አብረኸኝ ወጣ ብለህ መንሸራሸር ትችላለህ ይለኛል። ወዲያውኑ ከቤት ወጥቶ ቶሎ ቶሎ እየተራመድ ይሄዳል፤ እኔም ከጥድፊያ ባልተለየ ሁኔታ ኃላ ኋላው እከተለዋለሁ። እግረ መንገዳችንን የተለያዩ ጉዳዮችን

አንሥተን እንነጋገራለን። ተመልሰን ወደ ቤት የምንመጣው ልክ ሃያ ሁለት ደቂቃዎች ሲሞሉ ነበር» ብሏል።

አንዳንድ ጊዜ አገልጋዩ በሥራ ሰዓቶቹ በአግባቡ ለመጠቀም በሚያደርገው መከራ ሳያውቀው የጊዜ እሥረኛ ሊሆን ይችላል፤ ስለዚህም የጊዜ አጠቃቀምን በተመለከተ ሚዛናዊነት ሊኖረው ይገባል። ለዚህ ችግር መፍትሔ ካላገኘለት አላስፈላጊ ውጥረትና ጫና ውስጥ ቢሆን እንኳ ያለ አንዳች እረፍት ይሠራል። በራሱ ብርታት ያን ያህል በትጋት ቢሠራም ብዙ መሠራት ያለባቸው ነገሮች ሳይሠሩ እንደቀሩ ሲያይ ደግሞ ሊናደድ ይችላል። የተለያዩ ችግሮችን ይዘው ወደ እኛ የሚመጡ ሁሉ ከእግዚአብሔር ናቸው ማለት አይደለም፤ እንደዚያ ብናስብ እንኳ ለችግሮች ሁሉ መፍትሔ መስጠት እንደማንችል ልባችን ያውቀዋል። ስለዚህ መሪው በእግዚአብሔር ፊት ሆኖ ለቀን ውሎው እቅድ ካወጣ፤ በእቅዱም መሠረት ከኖረ ሁሉንም ነገር ለእርሱ መተው ይኖርበታል። የእርሱ ኃላፊነት ማድረግ ለሚችለው ነገር ብቻ ነው። የተቀረውን ግን ለሚያስብለትና ለሚጠነቀቅለት አባቱ በእምነት መስጠት አለበት።

መደረግ ያለበትን ነገር ማዘግየት የለውን ልጅ ከዘላለማዊ ዕድል ፈንታው የሚያዘናጋ ሰይጣን የሚጠቀምበት አደገኛ መሣሪያ ነው። የተዋጣለት መንፈሳዊ መሪ እንዳንሆን የሚያሰናክል መጥፎ ልማድ ነው። ዳተኝነትን ወይም ቸልተኝነትን ከአቅማችን በላይ ነው ብለን ከተቀበልነው፤ እንደ አንድ ዓይነት መሻሻል የማይችል ባሕርይ ከወሰድነው፤ አንዳንድ አስፈላጊ ውሳኔዎችን ሳናደርግ እንቀራለን። ውሳኔ ማድረግና በውሳኔ መሠረት መኖር ከፍተኛ ጥረትን ይጠይቃል። በተገቢው ወቅት ውሳኔ የማያደርግ በራሱ ላይ ከባድ ነገር ይወሰንበታል። ዛሬ ካልወሰንን ምናልባትም ነገም መወሰን አንችልም፤ ምክንያቱም ነገ የሚያመጣውን አናውቅም፤ ሁኔታዎች ይለዋወጡና ጠቃሚ ውሳኔ የምናደርግበት ጊዜ ያልፍብናል። ውሳኔ ለማድረግ ጊዜው አሁን ነው። «አሁኑኑ ሥራው» የሚለው መርሕ የብዙ የዓለማችን ሰዎችን ሕይወት ስኬታማ አድርጎአል፤ በመንፈሳዊ ሕይወትም ከዚህ ያነሰ ሊሆን አይችልም። ለረጅም ዘመን አብሮን የኖረ ነገሮችን የማዘግየት ልማድን የምናሸንፍበት አንዱ መንገድ፤ ለሁሉም ነገር እቅድ ማውጣትና ጊዜ መመደብ ነው። አንድን መጽሐፍ ጀምረን የምንጨርስበት፤ ደብዳቤ የምንጽፍበት፤ ሥራችንን የምንሠራበት፤ (ወዘተ) ጊዜ እንመድብ፤ ከዚያ በኋላ በታማኝነት ባወጣነው እቅድ መሠረት እንኑር።

ረጅም ዓመታት መጻሕፍትን ሲያነብ ለኖረና በጣም ሥራ ለሚበዛበት ሰው «ለመሆኑ፤ ይህን ሁሉ ለማድረግ እንዴት ትርፍ ጊዜ ልታገኝ ቻልህ?» በማለት ለቀረበለት ጥያቄ ሲመልስ «ሌላ ትርፍ ጊዜ አላገኘሁም፤ ባለኝ ጊዜ ግን በአግባቡ ተጠቀምኩበት» ብሏል።

መንፈሳዊ መሪና የማንበብ ልምዱ

«ስትመጣ... መጻሕፍቱን ይልቁንም በብራና የተጻፉትን አምጣልኝ»

2ኛ ጢሞቴዎስ 4:13

ማንበብ አንድን ሰው ሙሉ ያደርገዋል፤ ያነበበውን መናገር ዝግጁ ያደርገዋል፤ መጻፍ ደግሞ እርግጠኛ ያደርገዋል፡፡

ቤከን

«ለማንበብና ለማስተማርም ተጠንቀቅ» በማለት ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የሰጠው ምክር የሚያመለክተው በጉባዔ ስለሚደረግ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ንባብ መሆኑ እውነት ነው፡፡ ሆኖም ምክሩ በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ብቻ ሳይወሰን ሌሎች መጻሕፍትንም ማንበብ አስፈላጊ መሆኑንም ያመለክታል፡፡ ጢሞቴዎስ እንዲያመጣለት ጳውሎስ የሚጠይቃቸው መጻሕፍት ስለ አይሁድ ሕዝብ ታሪክ፣ በሙሴና በነቢያት መጻሕፍት ላይ የተጻፉ ማብራሪያዎች ወይም አንዳንድ በዘመኑ የነበሩ ጸሐፊዎች የጻፉባቸው ሊሆኑ ይችላሉ፤ በንግግሩም ሆነ በመልእክቶቹ ጳውሎስ ከእነዚህ ደራሲዎች ጽሑፍ መጥቀሱም ይታወቃል፡፡ ለሞት የቀረው ጊዜ ጥቂት ሳምንቶች ወይም ጥቂት ወሮች ቢሆኑ እንኳ መጻሕፍትን በማንበብ እንጂ ጊዜውን በዋዛ ማሳለፍን አልፈለገም፤ ምንጊዜም ቢሆን የመማር ዝንባሌ ስለነበረው እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ ተማሪ ሆኖ መዝለቅን ይፈልጋል፡፡

ከዚህ ጋር የሚመሳሰል ስለ ዊልያም ቲንዴል የተነገረ ታሪክ አለ፤ በ1536 በእስር ቤት በሰማዕትነት ከመሞቱ ጥቂት ቀደም ብሎ በዘመኑ ለነበረው ዋና ባለሥልጣን አንዳንድ ነገሮች ወደ እስር ቤቱ እንዲገቡለት በጻፈው ደብዳቤ እንዲህ ብሏል፡-

ሙቀት የሚሰጥ ቆብ፣ የማበራው ሻማ፣ ገንባሌዬን የሚጥፍበት ቁራጭ ጨርቅ... ከሁሉም ይልቅ ደግሞ የዕብራይስጥ መጽሐፍ ቅዱስ፣ የዕብራይስጥ ሰዋሰው ማጥኚያና የዕብራይስጥ መዝገበ ቃላት እንዲላክልኝ በትሕትና እጠይቃለሁ፡፡ ከመሞቱ በፊት የቀረኝን ጥቂት ጊዜ በማጥናት ማሳለፍ እፈልጋለሁ፡፡

መንፈሳዊ መሪ

ጳውሎስም ሆነ ቲንዴል በሰማዕትነት ከመሞታቸው በፊት የቀራቸውን ጥቂት ጊዜ በማንበብና በማጥናት የማሳለፍ ፍላጎት ነበራቸው።

በትጋት ማንበብና በመንፈስ ቅዱስ መሪነት የእግዚአብሔርን ቃል ማጥናት ለአንድ መንፈሳዊ መሪ እጅግ አስፈላጊ መሆኑን በዚህ ምዕራፍ እንመለከታለን። ይሁን እንጂ አሁን ዋናው ትኩረታችን የሚሆነው የእግዚአብሔርን ቃል ለማጥናት የሚረዱ ሌሎች መጻሕፍትን ማንበብ አስፈላጊ መሆኑ ላይ ይሆናል።

በአክሞሮም ሆነ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ማደግ የሚፈልግ ሰው ጊዜውን ከመጻሕፍት ጋር ማሳለፍ ይኖርበታል። የተዋጣለት ጠበቃ ወይም ሕግ አዋቂ ሙያውን ለማዳበር ጉዳዮችን በቅርብ ይመረምራል፤ ሕጉ ላይ አንዳንድ ማሻሻያዎች ተደርገው እንደሆነም የሚወጡ ጽሑፎችን ይከታተላል። የሕክምና ባለ ሙያም በመስኩ የተደረጉ አዳዲስ ግኝቶችን ለመከታተል ጥናታዊ ጽሑፎችን ያገኛል። መንፈሳዊ መሪም እንዲሁ የእግዚአብሔርን ቃልና አተረጓጎሙን እንዲሁም ከእርሱ ምክር የሚፈልጉ ሰዎችን ለመርዳት ዘወትር ማንበብ ይኖርበታል። ከዚህ አኳያ የተዋጣለት ሆኖ ለመገኘትም ከሰዎች ጋር ከሚኖረው ግንኙነት በተጨማሪ የሚያነባቸውን ጽሑፎች በጥንቃቄ መምረጥ አለበት። በዚህ ዘመን ጠንክር ያሉ መጻሕፍትንና በቀደሙ ሰዎች የተዘጋጁ ጠቃሚ ሥራዎችን ማንበብ ጊዜ ያለፈበት እየሆነ መጥቶአል። ከመቼውም ይልቅ ሰዎች ሰፊ ጊዜን ለመዝናናት በሚያሳልፉበት በዚህ ዘመን ብዙዎች መጻሕፍትን ለማንበብ ጊዜ እንደሌላቸው ሲናገሩ ይሰማል። ለመንፈሳዊ መሪው ግን እንዲህ ያለ ሰበብ በፍጹም የሚያዋጣ አይሆንም።

ጀን ዌስሊ ኃይለኛ የማንበብ ፍቅር ነበረው፤ አብዛኛውን ጊዜ የሚያነበው ፈረሱ ጀርባ ላይ ሆኖ እንደነበረም ይነገራል። አንዳንድ ጊዜ ዘጠና አብዛኛውን ጊዜ ደግሞ በቀን ሃምሳ ማይሎችን በፈረስ ይጓዝ ነበር። ስለ ተለያዩ ርዕሰ ጉዳዮች በስፋት አንብቦአል። ስለ ሳይንስ፣ ታሪክ ወይም ሕክምና የተጻፉ መጻሕፍትን እንኳ በፈረሱ ጭኖ በመጓዝ ያነብ ነበር። በኦክስፎርድ ዩኒቨርሲቲ ተማሪ ሆኖ ባሳለፋቸው ዓመታት በግሪክኛ ቋንቋ ከተጻፈው አዲስ ኪዳን ቀጥሎ *ክርስቶስን ስለ መምሰል*፣ *የተቀደሰ አኗኗርና መለኮታዊ ጥሪ*፣ *የተሰኙ ሦስት መጻሕፍት በዌስሊ አክሞሮ ውስጥ ሰፊ ቦታ ተሰጥቶአቸው ነበር*። እንዲያውም እነዚህ መጻሕፍት ከመጽሐፍ ቅዱስ ቀጥሎ መንፈሳዊ መመሪያ ሆነውለታል ማለት ይቻላል። «አንባቢዎች ሁኑ፤ አለበለዚያ

አገልግሎታችሁን አቋርጡ!» በማለት ዘወትር ለተከታዮቹ ይናገር እንደነበርም ይታወቃል።

በቀን ለግማሽ ሰዓት ያህል ጠቃሚ መጻሕፍትን ለማንበብ ውሳኔ ማድረግ የአንድን ሰው አእምሮ ይመግባል፤ መንፈሳዊ ሕይወቱን ያድሳል። በአገልግሎቱም የተሟላ ሆኖ ለመገኘት ያስችላል።

ዶክተር ኤ. ደብልዩ ቶዘር የተባሉ እውቅ መንፈሳዊ ሰው «መጻሕፍትን የማንበብ ጥቅምና የተሳሳተ አነባበብ መንገድ» በተለየ ርዕስ በአንድ መጽሔት ባቀረቡት መጣጥፍ የሚከተለውን ጽፈዋል።

«በዚህ ዘመን ያሉ ክርስቲያኖች ጥንታዊና ታላላቅ መጻሕፍትን ማንበብ የሚከብዳቸው ለምንድን ነው? እንደ እውነቱ ከሆነ በአእምሮ ደረጃ ከአባቶቻችን ያነሰን አይደለንም።

የእነርሱ ፍላጎት ፍላጎታችን ከሆነና ጥረት ካደረግን እነርሱ የተረዱትን መረዳት አያቅተንም። እኛም የእነርሱን ያህል አእምሮ አለን። በዚህ ዘመን ያለን ሰዎች ጥራት ያላቸውን ክርስቲያን መጻሕፍት አጣጥመን የማናነበው ችግራችን የመረዳት ወይም ያለመረዳት ጉዳይ ሳይሆን መንፈሳዊ ስለሆነ ነው። እንዲህ ያሉ ታላላቅ ሃይማኖታዊ መጻሕፍትን ለማንበብ ራስን ለእግዚአብሔር መለየትንና ከዓለማዊ ነገሮች መገለልን ይጠይቃል፤ ይህን የሚያደርጉ የዘመናችን ክርስቲያኖች ግን በጣም ጥቂት ናቸው። ከፍተኛ መንፈሳዊ ልምምድ የነበራቸውን አባቶች መጻሕፍት አንብቦ መረዳት ከባድ አይደለም፤ ይሁን እንጂ እነርሱ ወደ ነበሩበት ከፍተኛ ደረጃ በወጣን መጠን አየሩ እያጠረ ይሄዳል፤ ወደዚያ የሚደርሱት እግዚአብሔር ራሱ እስትንፋሳቸው የሆነላቸው ናቸው። ጥንታዊ ክርስቲያን መጻሕፍትን አንብቦ ለመረዳት ሰዎች የሚቸገሩበት አንዱ ምክንያት ማወቅን እንጂ መታዘዝን ስለማይፈልጉ ነው።»

ማንበብ አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው?

«ዘወትር ንቁ ሆናችሁ እንድትገኙና ራእይና መነሣሣት እንዲኖራችሁ የምትፈልጉ ከሆነ መጻሕፍትን አንብቡ» ይላሉ አንድ እውቅ ሰው ምክራቸውን ሲለግሱ፤ እኚህ ሰው በቅርቡ ካገቡዋት መሸራ ጋር ለእረፍት ሲሄዱ እንኳ ብዙ መጻሕፍትን ይዘው መሄዳቸው ይነገርላቸዋል!

ቤክን የሚባል ሊቅ ደግሞ ማንበብን በተመለከተ በሰጠው መመሪያ «ለመቃወም ወይም ለመደገፍ ስትል አታንብብ፤ ለማመን ወይም ያነበብከውን ሁሉ አሜን ብለህ ለመቀበል ወይም ለንግግር ማጣፈጫ የሚሆንህን አሳብ ለማግኘት አታንብብ፤ ይልቁንም የምታነበው

ለማመዛዘንና ለመመራመር ይሁን፡፡ አንዳንድ መጻሕፍት መመርመር ይኖርባቸዋል፤ ሌሎች ሳይላመጡ ይዋጣሉ፤ አንዳንዶች ግን መታኘክ፤ መላመጥና መብላላት አለባቸው፡፡» ብሏል፡፡

አንድ ሌላ ሰው ደግሞ ምክሩን ሲያካፍለን፡- የምናነበው አእምሮአችን ውስጥ እውቀት ለማካበት ከሆነ፤ ከሌሎች በልጠን ለመገኘት ወይም ሊቃውንት ለመባል ከሆነ በፍጹም አይጠቅመንም፤ እንዲያውም ጎጂ ነው ይላል፡፡

መንፈሳዊው መሪ ማንበብ ያለበት መንፈሳዊ ንቃትና ግንዛቤን ለማግኘት መሆን አለበት፤ ይህም የሚያነባቸውን መጻሕፍት በጥንቃቄ ለመምረጥ ያስችለዋል፡፡ የአንዳንድ ሰዎች መጻሕፍት ልብንና አእምሮን ይመረምራሉ፤ ወደ ላቀ ደረጃም ያደርሳሉ፡፡ እንዲህ ያሉ መጻሕፍትን የማንበብ ባሕል ሊበረታታ ይገባል፡፡

መንፈሳዊው መሪ የሚያነበው መንፈሳዊ ሕይወቱን ለማደስ፤ አእምሮውን ለመመገብ፤ ለማነቃነቅና አዳዲስ አሳቦችን ለማግኘት መሆን አለበት፡፡ የስብከት፤ የማስተማርና የመጻፍ ችሎታውን ለማዳበርና በአቀራረቡ የተሟላ ሆኖ ለመገኘት ትጉ አንባቢ ሊሆን ይገባል፡፡ ይህን ለማድረግ ደግሞ በታላላቅ ሰዎች የተጻፉ መጻሕፍትን ከማንበብ የተሻለ መንገድ የለም፡፡ እነዚህ መጻሕፍት የቃላት ችሎታችንን ያዳብራሉ፤ ማሰብን ያስተምራሉ፤ የአነጋገር ችሎታችንን ለማበልጸግ ይረዳሉ፡፡

ቤክን ሲናገር «ታሪክን ማንበብ አስተዋይ ያደርጋል፤ ቅኔዎችን ማንበብ ንግግርን ለማሳመር ይረዳል፤ ሂሳብ፤ አመዛዛኝ ያደርጋል፤ የተፈጥሮ ፍልስፍና ጥልቀትን፤ ግብረ ገባዊ መጻሕፍት ቁም ነገረኛ ነትን፤ ሎጂክ ደግሞ ነገሮችን ማመዛዘን እንድንችልና ተከራክረን መርታት እንድንችል ይረዳሉ» ይላል፡፡

መጻሕፍትን ማንበብ አስፈላጊ የሆነበት ሌላው ምክንያት ደግሞ ወቅታዊ መረጃዎችን ለማግኘት ስለሚረዳ ነው፡፡ እንደዚህ ዘመን መረጃዎችን በቀላሉ ማግኘት የተቻለበት ጊዜ በፍጹም አልነበረም፡፡ በዋነኛነት ደረጃ፤ መረጃዎችን ማግኘት የሚቻለው ደግሞ በማንበብ ነው፡፡ ስለሆነም ስላለበት ጊዜና ሁኔታ ለማወቅ፤ አገልግሎቱን በተመለከተም በሁሉም አቅጣጫ ዝግጁ ሆኖ ለመገኘት መንፈሳዊ መሪው ማንበብ ይኖርበታል፡፡ ከታላላቅ ባለ አእምሮዎች ጋር የጋራ አመለካከት እንዲኖረው ማንበብ አለበት፡፡ በጽሑፎቻቸው አማካይነት በዘመናት ከነበሩ ታላላቅ መንፈሳዊያን ሰዎች ጋር ሕብረት ማድረግ ይቻላል፡፡

ሌላው ቢቀር አንድ መጽሐፍ በማንበብ እንኳ የሚገኘው ጥቅም መገመት ከምንችለው በላይ ነው። ባለፉት ዘመናት እግዚአብሔር በአስደናቂ መንገድ የተጠቀመባቸውን ታላላቅ አገልጋዮችን ሕይወት ታሪክ ያነበበ ሰው እንደተረዳው ከሆነ እነዚያ ሰዎች በአገልግሎታቸው የተነቃቁትና ወደዚያ ዓይነት ልምምድ የደረሱት ቻርለስ ጂፌኒ የተባለ ሰው ስለ መንፈሳዊ መነቃቃት የጻፈውን መጽሐፍ አንብበው ነበር።

በተመሳሳይ መልኩ ደግሞ የሒትለርን አንድ መጽሐፍ በማንበባቸው ብቻ ብዙዎች የዓመፁ ተባባሪ ለመሆን እንደተነሣሡ ይታወቃል። ከእውነት መንገድ ያፈነገጡ አንዳንድ ሰዎች የጻፉዋቸው መጽሐፍት የብዙዎችን ሕይወት አበላሽተዋል።

ምን ዓይነት መጽሐፍትን ማንበብ ያስፈልጋል?

የእነማን ጓደኛ እንደሆነ በማወቅ የአንድን ሰው ማንነት ማወቅ እንደሚቻል ሁሉ፣ የሚያነባቸው መጽሐፍትም እውነተኛ ባሕርይን ያሳያሉ፤ ምክንያቱም የሚያዘውትራቸው ጽሑፎች የውስጣዊ ረሃቡና ፍላጎቱ መንጸባረቂያ በመሆናቸው ነው። በአሁኑ ዘመን ብዛት ያላቸው ዓለማዊና መንፈሳዊ መጽሐፍት መቅረባቸው መርጠን ለማንበብ ምቹ ሁኔታን ፈጥሮልናል። ተልዕኮአችንን መፈጸም የምንችለው በጣም የሚጠቅሙንን መጽሐፍት መርጠን ስናነብ እንጂ ያገኘውን ሁሉ በማግበስበስ አይደለም። በሌላ ላኒጋገር የማንበብ ልምዳችን ከምንሠራው ሥራ አኳያ፣ እንዲሁም ማድረግና መሆን በምንፈልጋቸው ነገሮች ላይ ያተኮረ መሆን አለበት ማለት ነው።

አንድ ጸሐፊ እንደሚለው አንድ መጽሐፍ አንባቢ ጓደኛ የሚሆኑትን ሰዎች እንደሚመርጥ ሁሉ የሚያነባቸውንም መጽሐፍት መምረጥ ይኖርበታል። ከአገር ቢሰደድ እንኳ ይዞአቸው የሚሄድ በጣም የሚወዳቸውና የሚሳሳላቸው ጥቂት ምርጥ መጽሐፍት ሊኖሩት ይገባል። ሌሎች መጽሐፍት ግን አልፎ አልፎ እንደሚያገኛቸው የሩቅ ጓደኞቹ እንዲሁ በእውቂያ ደረጃ የሚይዛቸው ይሆናሉ ማለት ነው። ስለምናውቃቸው ብቻ ሰዎች ጋር ቀረቤታ አይኖረንም። መጽሐፍትም እንዲሁ ስላነበብናቸው ብቻ ልባችን ውስጥ ስፍራ ይኖራቸዋል ማለት አይደለም።

ማቲው አርኖልድ የሚባል ታዋቂ ምሑር ከአምስት መቶ መጽሐፍት መካከል በጣም ጥራት ያላቸውን ማግኘት የሚቻለው በጣም በጥቂቱ ሊሆን ይችላል የሚል አመለካከት ነበረው። ዳንኤል ዊብስተር ደግሞ ያገኘውን ሁሉ ከማንበብ ይልቅ ጥቂቶችን ብቻ አጣጥሞ በማንበብ ያምን ነበር። ብዙ መጽሐፍትን ላይ ላዩን ከማንበብ

ይልቅ ጥቂት ምርጥ መጻሕፍትን ረጋ ብሎ ማንበብና መረዳት ይሻላል። ይኸው ሰው በአንድ ወቅት ሲናገር «ብዙ መጻሕፍትን ባነብ እንኳ፤ በትክክል የማስታውሳቸው በጣም ጥቂቱን ነው» ይል ነበር። ሳሙኤል በርግሰን የተባለ ጸሐፊ ምን ዓይነት ቅኔዎችን ማንበብ እንደሚመርጥ ሲናገር፡-

«ከፍተኛ ሥነ ምግባራዊ ገጸ ባሕርያት ያሉባቸው ቅኔዎችን ማንበብ እወዳለሁ። የአንዳንዶቹ ጽሑፍ ብርሃን አለው፤ ሙቀት ግን የለውም። እኔ ግን ብርሃንንም ሙቀትንም እፈልጋለሁ። አንዳንዶቹ የተዋጣላቸው ባለ ቅኔዎች ሊሆኑ ይችላሉ፤ እኔን ግን አያነቃቁኝም። ውብ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ሆኖም በቃላት ይጫወታሉ እንጂ ዘላቂ ቁም ነገር የላቸውም። በቅድስና ውበትና በተራ ውበት መካከል ከፍተኛ ልዩነት አለ። አንደኛው ንዑድና ክቡር ወደ ሆነው ወደ እግዚአብሔር ባሕርይ ከፍ ያደርጋል፤ ሌላው ግን ስሜትን ይከራከራል፤ ብዙ ጊዜም ወደ ማይጠቅም ቧልትና ፈንጠዝያ ይወስዳል» አለ።

ሰር ደብልዩ፡ ሮበርትሰን የተባሉ ምሑር ደግሞ ያገኙትን ሁሉ ከማንበብ ይልቅ የታላላቅ ሰዎችን ሕይወት ታሪክ ማንበብ ያዘወትሩ ነበር፤ እርሳቸው እንደሚሉት እንዲህ ያሉ መጻሕፍትን የመረጡበት ምክንያት ሰብዕናን የተላበሱ በመሆናቸው ነው። የታላላቅና ለዓላማ ራሳቸውን የሰጡ ሰዎችን ታሪክ የሚያነብ ሰው እርሱም እንደዚያ የመሆን ፍላጎት ያድርበታል። ለመሆኑ፤ ወንጌልን በማዳረስ ረገድ ከፍተኛ ተጋድሎ ያደረጉ ሰዎችን ሕይወት ታሪክ ሲያነብ ልቡ ለአገልግሎት የማይነሣሣ ማን ነው?

በስብከት ችሎታውና በማስተማር ዘዴው ታዋቂ የነበረ ሰው ደግሞ ምንጊዜም የታላላቅ ሰዎችን የሕይወት ታሪክ ከአጠገቡ እንደማያጣ ይነገርለታል። ሌላው ሰው ደግሞ፡ «የታላላቅ መንፈሳዊ ሰዎችን ሕይወት ታሪክ ማንበብ የክርስቲያናዊ ትምህርት አንድ አካል ነው። ለአገልግሎታችን የሚጠቅሙንን አያሌ ምሳሌዎችን እናገኝባቸዋለን። ጠቃሚ ባሕርይን መርምሮ ለመረዳት ያስችሉናል፤ ለራሳችን ሕይወት ዓላማ እንዲኖረን ያነሣሁናል፤ ዓላማውን እንዴት ተግባራዊ ማድረግ እንደሚቻልም መንገዱን ያሳዩናል፤ የማያስፈልጉ ምኞቶችን ለመግራትና ለዓላማ በጽናት የመቆምን አስፈላጊነት ያስተምሩናል» ይላል።

አንድ መሪ የሚያነባቸው መጻሕፍት በሚያገለግላቸው ሰዎች ዘንድ በጣም የተለመዱ ወይም እነርሱ የሚያወቁቸው ብቻ መሆን የለባቸውም። ወይም ደግሞ ቀለል ባሉና ከእርሱ የሥራ መስክ ጋር

በተያያዙ መጻሕፍት ብቻ መርካትና መወሰን የለበትም። በማንበብ ስፋትና ልምዱ አብረውት ካሉ ቀድሞ መሄድ አለበት።

ይህን በተመለከተ አንድ ጸሐፊ እንዲህ በማለት ይመክራል፡-

ምን ጊዜም ቢሆን ከእኛ በላይ የሆነ ነገርን ለመያዝ መንጠራራት አለብን። የምንስማማበትን ብቻ ሳይሆን የማንስማማበትን ወይም ከያዝነው አመለካከት የተለየ ነገርንም ማንበብ አለብን። ከእኛ ጋር ስላልተስማሙ ብቻ ለመፍረድ አንቸኩል፤ ይልቁንም ከቅዱሳት መጻሕፍት አንጻር የአመለካከታቸውን ትክክለኛነት ወይም ስህተት እንመርምር። እኛ ራሳችን ካላነበብን፤ ከሁለተኛ ወይም ከሦስተኛ ወገን በለማነው ብቻ ጸሐፊዎችን አናውግዝ። አዳዲስ አሳቦችን መፍራት ወይም በአዳዲስ አሳቦች ከአቋማችን መናወጥ የለብንም

ስለዚህም አንድ መሪ በአገልግሎቱ ልቆ እንዲገኝ፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ሥራውም ፍሬያማ እንዲሆን መጻሕፍትን ለማንበብ ጊዜ መስጠት ይኖርበታል።

እንዴት ማንበብ እንደሚገባ

በአንድ መልኩ ስንመለከተው ማንበብ ማለት በጽሑፍ ከሰፈሩ አሳቦች መማር ማለት ነው፤ እንዲህ ሲባል ግን ላይ ላይን ሳይሆን የሚያቀርቡትን አሳብ እያጣጣሙና እያገናዘቡ ማንበብን ይጠይቃል። «ማንበብ ቀላል ነው፤ ያነበቡትን በእእምሮ መያዝና ሥራ ላይ ማዋል ግን ከባድ ነው፤ ታዲያ፤ ይህን ለማድረግ ካላስቻለን የማንበብ ጥቅሙ ምንድን ነው?»

አንድ ገጣሚ ለአንዲት መንፈሳዊ ሴት «ቀኑን ሙሉ ሳነብ እውላለሁ» ቢላት «ቀኑን ሙሉ ስታነብ ከዋልክ ያነበብከውን ለማሰላሰል ምን ጊዜ ይኖርሃል?» በማለት ጠይቃለች። አሳብን ሳይሰበስቡ ማንበብ ይቻላል፤ ይሁን እንጂ የምናነበውን ካላስብንበት ምንም አይጠቅመንም። ቻርለስ ስፐርጂን የተባለው እውቅ ሰባኪ እንዲህ በማለት ተማሪዎቹን ይመክር ነበር፡-

የምታነቧቸውን መጻሕፍት ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ዝለቋቸው። ወደ ውስጣችሁ ዘልቀው ይግቡ። ጠቃሚ መጻሕፍትን ካገኛችሁ ደጋግማችሁ አንብቧቸው፤ ማስታወሻ ያዙ፤ ያነበባችሁትን በእእምሮአችሁ አመዛዝኑ። እንዲሁ ላይ ላይን ሃያ መጻሕፍትን ከሚያነብቡ ይልቅ በማስተዋል የሚነበብ አንድ መጽሐፍ ብቻ የሰውን እእምሮና የማመዛዘን ችሎታ ያዳብረዋል። በጥድፊያ የሚያነብ ጥቂት ያውቃል፤ ሆኖም ብዙ ይታበያል። አንዳንድ

መንፈሳዊ መሪ

ለዎች ብዙ ያነበባሉ፤ ያነበቡትን ግን አያስቡበትም፤ ስለዚህም አእምሮአቸው ስንኩል ይሆናል። ስታነቡ፤ መመሪያችሁ ከብዙ መጻሕፍት ይልቅ ብዙ ቁም ነገር ላይ ይሁን።

ከሚያነባቸው መጻሕፍት ዘላቂ ጥቅምን ማግኘት ለሚፈልግ ሁሉ የሚከተሉት ነጥቦች ብዙ ሊረዱት እንደሚችሉ አስባለሁ።

- የምታነቡት እየመጠናችሁ ይሁን፤ አንዳንድ ጊዜ ብዙ ማንበብ ብዙ ዝንጉ መሆንን ያመጣል፤ ስለዚህ መያዝ የምትችሉትን ያህል አንብቡ። ጓደኞችን እንደምትመርጡ ሁሉ መጻሕፍትንም ምረጡ።
- ብዕርና ማስታወሻ ደብተር ይዛችሁ አንብቡ። አእምሮአችሁ ልዩ የማስታወስ ችሎታ ከሌለው በቀር ብዙ ባነበባችሁ መጠን ያነበባችሁትን ያህል ማስታወስ ሊያቅታችሁ ይችላል። ማስታወሻ የመያዝ ልማድ ቢኖራችሁ ግን ብትረሱ እንኳ መልሳችሁ ታስታውሳላችሁ። ማስታወሻ የመያዝን ልማድ አዳብሩ፤ ይህ ልማድ ምን ያህል የማስታወስ ችሎታችሁን እንደሚያዳብረው እናንተን ራሳችሁን ያስገርማችኋል።
- ልባችሁን የነካውን፤ ለዘለቂታው ልታስታውሱት የምትፈልጉትን አሳብ የምታስፍሩበት የትም ይዛችሁት የምትሄዱት ደብተር ይኑራችሁ። እዚህ ደብተር ላይ የራሳችሁንም አሳብ ማስፈር ትችላላችሁ። በዚህ መልክ ለምን ጊዜም ካጠገባችሁ የማይለይ በፈለጋችሁ ጊዜ የምትጠቀሙበትን ቅርስ ትይዛላችሁ።
- የምታነቧቸውን ከሌላ ጽሑፎች ጋር በማመሳከር ትክክለኛ ነታቸውን አስረግጡ፤ መልእክቱን ካልተረዳችሁ ወይም ካልጨበጣችሁ በቀር አንድ ዐረፍተ ነገር እንኳ አያምልጣችሁ።
- አእምሮ በቀላሉ ሊሰለቸ ይችላል፤ ስለዚህም የተለያዩ መጻሕፍትን አንብቡ። ለየት ያለ ነገር አካልን እንደሚያሳርፍ ሁሉ አእምሮንም ዘና ያደርገዋል።
- የምታነቧቸው መጻሕፍት የተለያዩ ቢሆኑም በተቻለ መጠን እርስ በእርስ የሚደጋገፉና የአስተሳሰብ አድማሳችሁን የሚያሰፉ ይሁኑ። ለምሳሌ ያህል በጥንት ዘመን የነበረ የአንድ ታላቅ ሰው ሕይወት ታሪክን የምታነቡ ከሆነ፤ በዚያ ዘመን የነበረው ሁኔታ ምን መልክ እንደነበረው ለማወቅ እንዲያግዛችሁ የወቅቱ ታሪክ መጻሕፍትን ማንበብ ይጠቅማል።

ተግባር ላይ ብናውለው ካኖን ያትስ የተባለ ሰው ማንበብን በተመለከተ በጣም የሚጠቅም ምክርን ይሰጣል። እርሱ እንደሚለው ማንኛውንም መጽሐፍ በሦስት መንገድ ማንበብ ይቻላል።

የመጀመሪያው ፈጣንና ቀጣይነት ያለው ንባብ ነው። ከዚያ በኋላ አእምሮ ጥንቃቄው ላይ እንዲያስብና ስለ ጉዳዩ አስቀድሞ ከሚያውቀው ጋር እንዲያገናኝበው ጊዜ እንሰጠዋለን። ከዚያ በኋላ ቀድሞ በምናውቀው ነገር ምን ተጨማሪ እውቀት እንደሰጠን እናስብ። ሁለተኛው ረጋ ብለን በጥንቃቄ፣ በዝርዝርና በማስተዋል በኋላ እንድንጠቀምበት ማስታወሻ እየያዝን የምናደርገው ንባብ ነው። ይህን ካደረግን ወደ ሦስተኛው የንባብ ዘዴ እንሻገራለን። ሦስተኛው የንባብ ዘዴ ፈጣንና ቀጣይነት ያለው ቢሆንም መጽሐፉ ላይ አንዳንድ አሳቦችንና አሳቦቹን ያገኘበትን ገጽ ጭምር እንጽፋለን። ወደፊት ስለ ጉዳዩ ሰፊ ያለ እውቀት ማግኘት ከፈለግን በገጾቹ ቁጥሮች መሠረት በማውጣት ሙሉ አሳቡን መመልከት ይቻላል።

በስኮትላንድ የነበረ አንድ አገልጋይ ከአስራ ሰባት ሺህ የማያንሱ መጻሕፍት እንደነበሩትና ደስ እያለው ጊዜውን ከእነዚህ መጻሕፍት ጋር ያሳልፍ እንደነበር ይነገራል። ልጁ ሲጽፍ «ምንም እንኳስ በስኮትላንድ ለማዘጋጀት ሰፊ ጊዜና ድካም ቢጠይቀውም፣ በመጻሕፍቱና በስኮትላንድ መካከል ምንም ግንኙነት አልነበረም» ብሏል።

ሠአንድ መሪ እዚህ ላይ ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርበታል። በመሠረቱ መጻሕፍት አስተሳሰቦች ከአንድ አእምሮ ወደ ሌላው የሚተላለፍባቸው መንገዶች ናቸው። ከላይ የተመለከትነው አገልጋይ በሚያነባቸው መጻሕፍት አማካይነት በመንፈሳዊ ሕይወቱ ብዙ ቢጠቀምም ከንባብ ያገኘውን እውቀት ግን ለሌሎች ማካፈል አልቻለም።

የዚህ መጽሐፍ አዘጋጅ መጻሕፍትን ማንበብ በጣም የሚወድ በአውስትራሊያ ገጠር የሚኖር አገልጋይ ያውቃል። በቅዱሳት መጻሕፍትና በሥነ መለኮታዊ ትምህርት የተገነባ ማሕበረ ምዕመን እንዲኖረው ጥረት ማድረግ የጀመረው አገልግሎቱን ከጀመረበት ጊዜ አንሥቶ ነበር። እንደ እርሱ ሁሉ መጻሕፍትን እንዲወዱና የተለያዩ ክብደትና ጥልቀት ያላቸውንም መጻሕፍት እንዲያነቡ በማድረጉ ቀስ በቀስ ለመጻሕፍት የነበራቸው ፍቅር እየጨመረ መጣ። ከዚህ የተነሣ በዚያ ገጠር የነበሩ ገበሬዎችን መጻሕፍት በመሰብሰብ አንድ መጠነኛ መጻሕፍት ቤት ማቋቋም ቻሉ። ተመሳሳይ ዓላማ ያላቸው አገልጋዮች መንፈሳዊ መጻሕፍትን ስለ ማንበብ ጥቅም በማስረዳት የቤተ ክርስቲያናቸው ሰዎች አንባቢ ማድረግ ይችላሉ።

ማስተዳደር ከሆነም በትጋት ያስተዳድር

ሮሜ 12:8 አ.መ.ት

ማንኛውም ክርስቲያን በተቻለ መጠን እግዚአብሔር እንደሚፈልገው ሆኖ የመገኘት ኃላፊነት አለበት። የመሪነት ችሎታውን ማሳደግ ካለበት እንደዚያ ያድርግ። ምክንያቱም ነገ የሚያመጣውን አናውቅም፤ ስለዚህም በሚከፈትልን የአገልግሎት ዕድል ሁሉ ለመጠቀም ራሳችንን ማዘጋጀት አለብን።

ክርስቲያኖች ሁሉ ታላላቅ መሪዎች ለመሆን አልተጠሩም፤ አቅሙም የላቸውም፤ ይሁን እንጂ፤ ይነስም ይብዛም የተለያዩ ኃላፊነት ስላላቸው ሁሉም መሪዎች ናቸው ማለት ይቻላል። ፈቃደኛ ከሆንን ማንኛችንም በተሰጠን የመሪነት ክልል ማደግና ችሎታችንን ማዳበር እንችላለን።

ያንን ለማድረግ የመጀመሪያው እርምጃ ደካማ ጐናችንን ማወቅና ማሻሻል፤ መዳበር የሚያስፈልገውንም ማዳበር ነው። አንዳንድ ክርስቲያኖች ለምን ጥሩ መሪዎች እንደማይወጣቸው የተለያዩ ምክንያቶች ቀርበዋል፤ የሚከተሉት ነጥቦችን በሚገባ ብናጤናቸው አንዳንድ መሻሻል ወይም መበረታታት ያለባቸውን ነገሮች ማየት እንችላለን።

የመሪነት አቅማችንን ማሻሻል ያልቻልነው ምናልባት እምነታችንን የሚያነሣ፤ እንቅስቃሴዎቻችንን የሚያስተባብር፤ ወኔያችንን የሚቀሰቅስ ግልጽና ጥርት ያለ ግብ ስለሌለን ይሆን? የእግዚአብሔርን መንግሥት በተመለከተ የሚመጣውን ችግር ወይም ውድቀት በመፍራት የእምነት እርምጃን ለመውሰድ እናመነታ ይሆን? እንቅስቃሴአችን ሁሉ በትንንሽ ነገሮች ላይ ብቻ ያተኮረ ይሆን? ምናልባት ለአገልግሎታችን ቅንዓትና ተነሣሽነት ይጐድለን ይሆን? ራሱ ተነሣሽነት የሌለው፤ ራሱ የማይንቀሳቀስ መሪ ሌሎችን ማነሣሣትና ማንቀሳቀስ አይችልም።

ሁኔታው አስቸጋሪ ቢሆንም በድፍረትና በቆራጥነት ኃላፊነትን መሸከም እናመነታለን? ወይም ደግሞ ችግሮቹ በራሳቸው ይወገዳሉ

በሚል አጉል ተስፋ ከዛሬ ነገ በማለት ነገሮችን እናዘገያለን? አሁን ወይም ዛሬ መደረግ የሚገባውን ነገር የሚያውልና የሚያሳድር መሪ

ቸልተኛ ነው። ደብዳቤ መጻፍ ካለብን ዛሬውኑ እንጻፍ፤ ውሳኔ ማሳለፍ ካለብን ዛሬውኑ እንደዚያ እናድርግ። ማዘግየት ችግሮችን አያስወግድም፤ እንዲያውም ሊያባብሳቸው ይችላል።

የሚመራ በትጋት ይምራ

ሮሜ ምዕራፍ 12 መንፈሳዊ መሪን በተመለከተ ብዙ የሚናገረው አለው። ቁጥር 1 «ሰውነታችሁን ሕያውና ቅዱስ መሥዋዕት አድርጋችሁ አቅርቡ» በማለት ይጀምራል። እዚህ ላይ አስተውላችሁ ከሆነ ግሁ የአሁን ጊዜ ነው። ሰውነታችንን ሕያውና ቅዱስ መሥዋዕት አድርገን ከማቅረባችን የተነሣ የሚመጡ ሌሎች ኃላፊነቶችም ይኖራሉ። አሁን በያዝነው ዐቢይ አሳብ ግን ከእነዚህ መካከል ሁለቱን ብቻ እንመለከታለን።

የመጀመሪያው፤ «የሚያስተዳድር... በትጋት ያስተዳድር» ወይም ደግሞ «አስተዳዳሪዎች ወይም መሪዎች ከሆናችሁ ትጉ መሪ ሁኑ» ይላል (ቁ. 8)። እዚህ ላይ የሚናገረው አንድ መሪ በጋለ ስሜትና ተነሣሽነት መምራት ያለበት መሆኑን ነው። ለስንፍና ወይም ለዳተኝነት ስፍራ መስጠት የለበትም። ጊዜና ጉልበቱን ሁሉ ለተሰጠው ኃላፊነት ማዋል ይኖርበታል። ታዲያ፤ ያንን እያደረግን ነው? በቅንዓትና በከፍተኛ ተነሣሽነት እየመራን ነው? ይህ ባሕርይ በጌታችን ሕይወት ይታይ ነበር። የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ለአንጉል ነገር ሲውል በመመልከቱ ተቆጣ፤ ይህን ጽድቅ ላይ የተመሠረተ ቁጣውን የተመለከቱ ደቀ መዛሙርት «የቤትህ ቅንዓት ይበላኛል» የሚለውን የቅዱሳት መጻሕፍት ቃል አስታውሱ። (ዮሐ. 2:17)። የተሰጠውን መለኮታዊ ተልዕኮ በከፍተኛ ቅንዓትና ተነሣሽነት ይፈጽም ነበር። ስለዚህም ከወዳጆቹ አንዳንዶቹ «አብዶአል» አሉ፤ ጠላቶቹም «ጋኔን አሰብህ» በማለት ተሳለቁ (ማር. 3:21፤ ዮሐ. 7:20)።

ከማንኛውም የሕይወት ገጽታው መመልከት እንደሚቻለው ሐዋርያው ጳውሎስ የዚህ ዓይነቱ ቅንዓትና ተነሣሽነት ነበረው። ይህን አስመልክቶ አንድ ሰው ሲጽፍ «በደማስቆ መንገድ የተገለጠለት መለኮታዊ ብርሃን ጠቅላላ ሕይወቱን አቀጣጥሎታል። ምንም እንኳን የኋላ ኋላ ጳውሎስ ቢያረጅም የዚህን መለኮታዊ ብርሃን ድምቀት ከአገልግሎቱ ማየት ይቻላል» ብሏል። በዕድሜ እየገፋን በሄድ መጠን የዚህ ዓይነቱ ቅንዓትና ተነሣሽነት እንዲኖረን መፈለግ አለብን፤ ሆኖም ይህ በድንገት የሚመጣ ጉዳይ አይደለም። እየጠፋ ያለውን እሳት፤

ተዳፍኖ ያለውን ፍም፤ በየጊዜው ማቀጣጠል ይኖርብናል። በየጊዜው ነዳጅ የሚሆን ነገር ያስፈልገናል።

በጌታ ከማመኑ በፊት ጳውሎስ የነበረው ቅንዓት ክርስቲያኖችን እንዲያሳድድ አድርጎታል። እርሱ ራሱም ቢሆን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ስላሳደድሁ እንደ እኔ ቢሆን ኖሮ ሐዋርያ ተብዬ መጠራት አይገባኝም ነበር ብሎአል። ይሁን እንጂ የነበረው ቅንዓት በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ከነፃና ከተቀደሰ በኋላ ግን በአዲስ ሕይወትና በአዲስ ጉልበት ቤተ ክርስቲያንን ለማገልገል ተጠቅሞበታል።

ባለማግኘት በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሕይወት ስለነበረው አእምሮው በእግዚአብሔር እውነት በርቶአል፤ ልቡ በእግዚአብሔር ፍቅር ነድዶአል፤ ሁለንተናውን ለእግዚአብሔር ክብር ማዋል ችሎአል። ስለሆነም እስከሞት ድረስ ሰዎች ሊከተሉት ፈቃደኛ መሆናቸው አያስገርምም። የመሪነት ኃላፊነቱን በትጋት ይወጣ ነበር። ጌታን በማገልገል አብረውት በነበሩም ላይ የእርሱ ዓይነቱ ቅንዓትና ተነሣሽነት ይታይ ነበር።

የጋለ ፍላጎት ይኑራችሁ

ሁለተኛው ጥቅስ ደግሞ ከሮሜ 12:11 የምንመለከተው «ጌታን ለማገልገል በመንፈስ የጋላችሁ ሁኑ እንጂ ከዚህ ትጋት ወደ ኋላ አትበሉ» (አ.መ.ት.) ወይም ደግሞ «በሥራችሁ ሰነፎችና ዳተኞች አትሁኑ፤ ይልቁንም በጌታ ሥራ በመንፈስ የምትቃጠሉ ሁኑ» የሚለው ሲሆን እንደፊተኛው ሁሉ ይህም የአሁን ጊዜን ነው የሚያመለክተው።

ደካማ ጉናቶችን መረዳት አንድ ነገር ነው፤ ለችግሩ መፍትሔ መፈለግ ደግሞ ሌላ ነገር ነው። ሐዋርያው እየተናገረ ያለው ቀጣይነት ስላለው ቅንዓትና ተነሣሽነት ነው፤ «በመንፈስ የጋላችሁ ሁኑ።» ሲል አንድ ጊዜ ቦግ ብሎ ስለሚጠፋ ነገር አይደለም የሚያመለክተው። በመሪነት ደረጃ ያሉ ብዙዎች አልፎ አልፎም ቢሆን ልባቸው በመንፈስ ይግላል፤ ልባቸው ይሞቃል፤ ይነድዳል። ከሌላው ጊዜ ይልቅ ወደ እግዚአብሔር የቀረቡ ይመስላቸዋል፤ መንፈሳዊ ሕይወታቸው ይነቃል ይነቃቃል፤ በአገልግሎታቸውም ፍሬያማ የሚሆኑበት ወቅት ይኖራል። ችግሩ ግን በዚያው መቀጠሉ ላይ ነው። ትላንት ወይም አምና እንደነበሩት አይቀጥሉም። ከላይ የተመለከትነው ጥቅስ ግን «በመንፈስ የጋላችሁ ሁኑ» ይላል፤ እንዲህም ሲባል በመንፈስ የምንቀዘቅዘበት ሁኔታ ይኖራል ማለት ነው። መንፈስ ቅዱስ ዘወትር ሕይወታችንን

ያንድደው፤ ሕይወታችንን ያቀጣጥለው በማለት ነው ጳውሎስ የሚመክረው።

«የመናኝ ጉዞ» በሚለው የዮሐንስ ቡንያን መጽሐፍ የምንመለከተው ክርስቲያን የተርጓሚውን ቤት በጉብኝበት ጊዜ አንድ የተረዳው ምስጢር ነበር። የሚነድና የሚንቀላቀል የእሳት ነበልባል ያያል፤ በሌላ በኩል ደግሞ በስውር ሆኖ እሳቱ ላይ ውኃ እየጨመረ ያለ ሰው ያያል። በጣም የሚገርመው ደግሞ ከሌላ አቅጣጫ ሆኖ ሌላ ሰው እዚያ እሳት ላይ ዘይት ያፈስ ነበር፤ ስለዚህ እሳቱ ከመጥፋት ይልቅ መንደዱን ቀጥሎአል፤ ይህ ምን ማለት እንደሆነ መንፈሳዊ ትርጉሙ ገብቶአችሁ ይሆን?

ስለ ጸሎት ባስተማረው ትምህርት ኢየሱስ አንድ አስደናቂ ተስፋ ሰጥቶአል «እንዚያስ እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠት ካወቃችሁ በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን ይሰጣቸው?» (ሉቃ. 11:13)። ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታዬና አዳኝ ነው ብሎ ሲያምን አንድ ሰው መንፈስ ቅዱስን ተቀብሎአል ብለው ለሚያምኑ ወገኖች ይህ ጥቅስ የአተረጓጎም ችግር ሊያመጣባቸው ይችላል፤ በመሠረቱ እንዲህ ብለው ማመናቸው ትክክል ነው። ምክንያቱም ቃሉ «የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ከሆነ ግን ይኸው የእርሱ ወገን አይደለም» ስለሚል ነው (ሮሜ 8:9)።

ታዲያ፤ ሁሉም አማኝ መንፈስ ቅዱስን የተቀበለ ከሆነ እንዲሰጠን እግዚአብሔርን የምንጠይቀው ለምንድን ነው? በመሠረቱ፤ በግሪክኛው ጽንሰ አሳብ ስንመለከተው እዚህ ላይ የሚናገረው ስለ ራሱ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሳይሆን ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታ ወይም ሥራ ነው። ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ ማስረዳት የፈለገው አገልግሎታቸውን ለመወጣት የመንፈስ ቅዱስን ሥራና እንቅስቃሴ በጸሎት ቢጠይቁ እግዚአብሔር አብዝቶ የሚሰጣቸው መሆኑን ነው። ታዲያ፤ እኛስ ይህን ለማድረግ ፈቃደኞች ነን? ፍቅርን፤ ኃይልን፤ ድፍረትን ወይም ጥበብን ከእርሱ እየለመንን ነውን? «በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን (ሥራና እንቅስቃሴውን) ይሰጣቸው?» «ለምኑ ይሰጣችሁማል» በማለት ኢየሱስ የተናገረውም ከዚህ ጋር አያይዞ ነበር (ሉቃ. 11:9)።

የመሪነት ችሎታን ማሻሻል

ቻይናን በወንጌል ለመድረስ ሲባል ሚስዮናዊ ድርጅት የመሠረተው ሐድሰን ቴለር አንድ መሪ የአመራር ችሎታውን እንዴት ማሻሻል እንደሚችል አንዳንድ ጠቃሚ ነጥቦችን ሰጥቶአል። በ1879 ከሆንግ

መንፈሳዊ መሪ

ኮንግ በጻፈው ደብዳቤ የሚስዮናዊ ድርጅቱ ዋና ጸሐፊ ለነበሩ ሰው የሚከተሉትን ነጥቦች አቅርቦ ነበር።

1. የሥራውን ባሕርይና አሠራር መንገድ ማሻሻል
2. አብረውህ የሚሠሩ ሰዎችን መንፈሳዊ ሕይወት ለማሳደግና ራሳቸውን ለሥራው እንዲሰጡ ማበረታታት
3. መሰናክል የሚሆኑ ነገሮችን በተቻለ መጠን ማስወገድ
4. የዛጉና አልንቀሳቀስ ያሉ ነገሮችን በመንፈሳዊ ዘይት ማለዘብ
5. የተሳሳተ ወይም የተበላሸ አሠራር መንገድን ማስተካከል
6. በሚቻልህ መጠን የጉደሉ ነገሮችን ለማሟላት ሞክር

ይህን ስል እንዲሁ አንዳንድ ጠቃሚ የመስሉኝን ነጥቦች ላካፍልህ ብዬ እንጂ ለአገልግሎት ምቹ የሆኑ ሰዎችን ማግኘት አስቸጋሪ መሆኑን አጥቼው አይደለም። በእነዚህ ባካፊልክህ ነጥቦች እንድናርና እግዚአብሔር እንዲጠቀምብኝ ናፍቆቴም ጸሎቴም ነው።

እነዚህ ነጥቦች መሪው ስላለበት ንላፊነት የሚያስተላልፉት ጠቃሚ መልእክት አላቸው። ሰፋ ባለ መልኩ ስንመለከታቸው ስድስት ዋና ዋና ጉዳዮችን መመልከት ይቻላል።

- አስተዳደራዊ ጉዳይን በተመለከተ። «የሥራውን ባሕርይና አሠራር መንገድ መሻሻል» ሲባል አንድ መሪ የትኛው የእንቅስቃሴ አካል እንደ ደክመና ያንንም ለማሻሻል ምን ማድረግ እንዳለበት ማወቅ ይኖርበታል ማለት ነው። የአሠራር መንገዱን በሚገባ መከታተልና እንቅፋት የሆነ ነገርን የማስወገድ ንላፊነት አለበት። ምናልባትም ቀድሞ የነበረን የሥራ መመሪያ ማስተካከል ወይም አዲስ መመሪያ ማውጣት ያስፈልገው ይሆናል።
- መንፈሳዊነትን በተመለከተ። «አብረውህ የሚሠሩ ሰዎችን መንፈሳዊ ሕይወት ለማሳደግ፤ ራሳቸውንም ለሥራው እንዲሰጡ ማበረታታት።» አብያተ ክርስቲያናት ወይም መንፈሳዊ ድርጅቶች የሚያድጉትና የሚጎለብቱት በመሪዎቻቸው ዕድገትና በሳል የአመራር ችሎታ መጠን ነው። ምንጩ ብርቱ ካልሆነ ወንዙም ብርቱ ሊሆን አይችልም። ስለሆነም ትክክለኛ ምሪትን መስጠት በንላፊነት ቦታ ላይ ያሉ ሰዎች ድርሻ ሊሆን ይገባል።
- የሥራ ባልደረቦችና የሥራ ፍላጎት ማሳደግን በተመለከተ። ይህን ለማድረግ በተቻለ መጠን እንቅፋት የሚሆኑ ነገሮችን ማስወገድ ይጠይቃል። ችግር ሲከሰት ወዲያውኑ መፍትሔ መፈለግ ተገቢ ነው፤ ችግሮቹ በራሳቸው እስኪወገዱ መጠበቅ የለብንም። የችግሩ

ምክንያት ግለሰብ ወይም የተወሰኑ ቡድኖች ከሆኑ ሁኔታውን ማስተካከል ተገቢ ነው። ይህን ማድረግ ያለብን በፍቅር ቢሆንም ከሰዎች ጋር ሰላም እንዲኖረን ተብሎ የእግዚአብሔር ሥራ መደናቀፍ የለበትም።

- ከሌሎች ጋር የሚኖረን ግንኙነትን በተመለከተ። ከማንኛውም አስተዳደራዊ ጉዳይ ይልቅ ሰዎች ቅድሚያ ሊሰጣቸው ይገባል። አንዳንዶች ግን ከፍተኛ ግምት የሚሰጡት ለሰዎች ሳይሆን ለሥራው ነው። በመሠረቱ ይህ የእውነተኛ መሪ ባሕርይ አይደለም። አብረውት ከሚሠሩ ሁሉ ጋር ሰላምና መልካም ግንኙነት ሊኖረው ይገባል። ይህን መልካም ግንኙነት የሚያበላሽ ነገር ከተፈጠረ «በመንፈሳዊ ዘይት ማለዘብ» አለበት። ምክንያቱም እንዲህ ባለው ጉዳይ ከአሲድ ይልቅ ዘይት ጠቀሜታ አለው።
- ችግሮችን መፍታት በተመለከተ። «የተበላሽ አሠራር መንገድን ማስተካከል።» ከአንድ መሪ ከሚጠበቅ ጎሳፊነት አንዱ የተበላሽ ወይም የተሳሳተ ሁኔታን ፈልጎ ማግኘትና ለችግሩ መፍትሔ መስጠት ነው። ችግርን መፍጠር ቀላል ነው፤ ችግርን መፍታት ግን አዳጋች ነው። መንፈሳዊ መሪው ችግሮችን ፊት ለፊት መጋፈጥና የቱንም ያህል ውስብስብ ቢሆኑም አስተማማኝ መፍትሔ ሊያገኝላቸው ይገባል።
- ጠቃሚ እቅዶችን ማውጣት በተመለከተ። «በሚቻል መጠን የጉደሉ ነገሮችን ለማሟላት መሞከር።» ማንም ተነሥቶ የሌለውን እቅድ ማጥላላት ይችላል፤ ይህኛው ይሻላል ብሎ ሌላ ጠቃሚ እቅድን ማቅረብ ግን ቀላል አይደለም። አንድ መሪ መድረሻ ግብ ማስቀመጡ ብቻ ሳይሆን እዚያ ግብ ላይ መድረስ የሚቻልበትንም መንገድ ማመቻቸት ይኖርበታል። ሆኖም እንዲህ ያሉ መሪዎችን በቀላሉ ማግኘት አይቻልም። የመሪነት አቅምን ለማሻሻል ሌላ ዋነኛ መንገድ ደግሞ የመሪነት መሥመር መዘርጋት ያለበት ከላይ ወደ ታች እንጂ ከታች ወደ ላይ አለመሆኑ ነው። መሪ መሆን ያለበት መሪነት ስፍራ ላይ ያለው እንጂ ተመሪዎቹ አይደሉም። ለእስራኤላውያን በምድረበዳ መንከራተት ዋናው ምክንያት ከታች ወደ ላይ የሚወጣ አመራር ነበር። ማንም እየተነሣ ሕዝቡን ለመምራት ይፈልግ ነበር። ብዙ አብያተ ክርስቲያናትና መንፈሳዊ ድርጅቶች ፍሬ ቢስ የሆኑት ወይም ባሉበት ቦታ የሚወሰኑት መሪው በሌሎች አሳብና ጉትጉታ በመነዳቱ ነው። ቤተ ክርስቲያን በዓመፀኛና አፈንጋጭ ቡድኖች ስትመራ ምንጊዜም ወጤቱ ውድቀት ነው።

መንፈሳዊ መሪነት የሚያስከፍለው ዋጋ

እኔ የምጣውን ጽዋ ልትጠጡ፤ እኔ የምጠመቀውንስ ጥምቀት
ልትጠመቁ ትችላላችሁ??
ማርቆስ 10:38

በ ዘመኑ ያሉ ወይም የሥራ ባልደረቦቹ መክፈል ከሚፈልጉት የበለጠ ዋጋ ለመክፈል ዝግጁ ካልሆነ በቀር ማንም በእግዚአብሔር ሥራ መሪ መሆንን መመኘት የለበትም። እውነተኛና የተዋጣለት መሪ ሆኖ መገኘት የሚፈልግ ሁሉ ዋጋ ለመክፈል መዘጋጀት ይኖርበታል።

በለንደን ያለውን ከፍተኛ የቴክኒክ ትምህርት ቤት የመሠረቱ ሰው ይህንኑ ተቋም ለማደራጀት ያላቸውን ሁሉ እንደሰጡ ይነገርላቸዋል። ታዲያ፤ አንድ ጊዜ «ለመሆኑ ይህን የሚያህል ግዙፍ ትምህርት ቤት ለመቋቋም ምን ያህል ዋጋ አስከፈሉዎት?» ተብለው ሲጠየቁ፤ የሰጡት መልስ «የከፈልኩት አንድን ሰው በሕይወት ሊያኖረው የሚችል ደሜን ነው» ብለዋል። ትልልቅ ነገሮች የሚገኙት ዋጋ በመክፈል ነው።

ነፍሱን የሚያገኛት ያጠፋታል በማለት ጌታ ሲናገርም ይህንኑ ማለቱ ነበር። በአንድ ጊዜ ራሳችንንም ሌሎችንም ማዳን አንችልም። ዋጋ በከፈልን መጠን ሌሎችን እናድናለን። «መንፈሳዊ ኃይልን ለመቀበል፤ መንፈሳዊ ሕይወትን መክፈል አለብን። መሪ መሆንን የሚመኙም እንዲሁ ዋጋ መክፈል አለባቸው፤ የሚከፍሉትም ከራሱ ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን ነው።»

ራስን መሠዋት

በየዕለቱና በየጊዜው ራሳችንን መሠዋት አለብን። መንፈሳዊ መሪነት ካለ ምን ጊዜም መስቀል ይኖራል፤ መሪው እዚያ መስቀል ላይ ለመስቀል ፈቃደኛ መሆን ይጠበቅበታል። የእግዚአብሔር መንግሥት ከዚህ ያነሰ ዋጋ አይጠይቅም። «እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶአልና እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል» (1ኛ ዮሐ. 3:16)። የክርስቶስ ትንሣኤ ኃይል በሕይወታችን የሚገለጠው፤ መስቀሉ በሕይወታችን እንዲሠራ በፈቀድንበት መጠን ነው። «ሞቱ በእኛ ሕይወቱም በእናንተ ይሠራል» ከመስቀል ወይም ከመሥዋዕትነት የሚሸሽ ሰው መሪ ሊሆን አይችልም።

«ከእናንተ ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የሁሉ ባሪያ ይሁን፤ እንዲሁ የሰው ልጅም ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም» (ማር. 10:44-45)። ከዕብራውያን ምዕራፍ 11 የምንመለከታቸው የእምነት አርበኞች የተጠሩት ለማገልገል ብቻ ሳይሆን መሥዋዕት ለመሆንም ጭምር ነበር። የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማገልገል ሲባል የራስን ፍላጎትና ፈቃድ አላልፎ መስጠት ለመሪነት የጠራቸው ሰዎች ዓይነተኛ ምልክቶች ናቸው።

ዶክተር ሳሙኤል ዝዌመር የሚባሉ ሰው እንዳሉት ከትንሣኤው በኋላ ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ ያሳያቸው ነገር ቢኖር ቁስሉን ነው። በኤማሁስ መንገድ አብረውት ይጓዙ የነበሩ መንገደኞች እርሱንም ሆነ የሚነግራቸውን ነገር አላስተዋሉም ነበር። በኋላ ግን እንጀራ ቆርሶ ሲሰጣቸው የተቸነከሩ እጆቹን ቁስሎች አይተው አወቁት፤ ያወቁት በቁስሎቹ ነበር። አይሁድን ፈርተው አንድ ክፍል ውስጥ ተሰብስበው ለነበሩት ደቀ መዛሙርት የተቸነከሩ «እጆቹንና እግሮቹን አሳያቸው።»

ቁስሎች የታማኝ ደቀ መዝሙርና የእውነተኛ መንፈሳዊ አገልጋይ ማረጋገጫ ምልክቶች ናቸው። በአገልግሎት የደረሰብንን ቁስል ያህል ሰዎችን የሚማርክ ነገር የለም። ሰዎች ሌላውን ነገር ላይቀበሉ ይችላሉ፤ እግዚአብሔርን መንግሥት ስናገለግል የደረሰብንን ቁስልና ስብራት ግን ፍጹም ማስተባበል አይችሉም። «እኔ የኢየሱስን ምልክት (ቁስል) በሥጋዬ ተሽክሜአለሁና ከእንግዲህ ወዲህ ማንም አያስቸግረኝ።» በማለት ጳውሎስ የተናገረው ይህን በመረዳቱ ነበር (ገላ. 6:17 - አ.መ.ት)። ጳውሎስ መሥዋዕትን ለመክፈል ዝግጁ ነበር፤ ሰውነቱ ላይ ያለው ቁስል የሐዋርያቱ ማረጋገጫ ሆኖለታል።

ብቸኝነት

በዕድሜ እየገፋን በሄድን መጠን ሕይወት አዳጋች ይሆናል፤ የኅላፊነት መጠንም ይጨምራል። በመሠረታዊ ባሕርይ ደረጃ መሪነት ብቸኛ ያደርጋል። አንድ መሪ ምንጊዜም ቢሆን አብረውት ካሉ ሰዎች ፊት ፊት መሄድ አለበት። እርግጥ ነው ከሰዎች ተግባርና በቀላሉ ጓደኛ የሚያደርጉት ዓይነት ሊሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ ብቸውን የሚሆንባቸው የሕይወት ገጽታዎችም ይኖሩታል። ሐድስን ቴለር የኅላፊነት ሥልጣኑን ለሌላ ሰው ከማስረከብ በፊት ስፍራው የሚጠይቀውን መስፈርት ለዚያ ሰው ማስረዳት ስለነበረበት እንዳንድ መመሪያዎችን ይነግረዋል። ያም ሰው የሚጠብቀውን ከባድ ሽክም በመረዳት «ከእንግዲህ ወዲህ ከእግዚአብሔር በቀር ሌላ ማንም አይኖረኝም!» ብሏል። ሁሉንም ወደ ኋላው መተው ነበረበት፤

ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ ወደሚሆንበት ወደ ተራራው ጫፍ መውጣት ነበረበት።

የሰው ተፈጥሮ ጓደኛን ይፈልጋል፤ ስለሆነም የኅላፊነትን ክብደት የሚጋሩን ጓደኞችና ወዳጆች ቢኖሩን ማንም የሚያደርገው በመሆኑ አያስደንቅም። ዓላማችንን የሚረዳልን ሰው ሳይኖር የተሰጠንን ራስ ያለው ጉዳይ ትልቅ ዋጋ ያስከፍላል፤ ይሁን እንጂ ምንም ይሁን ምን ዋጋው መከፈል ይኖርበታል። እስራኤልን እየመራ ከግብጽ ምድር ለማውጣት መሴ ዋጋ ከፍሎአል፤ በተራራው ላይ ብቻውን ከእግዚአብሔር ጋር ነበር፤ ዓላማውን ያልተረዱ ሰዎች ነቅፈውታል፤ በተሳሳተ መንገድ ተረድተውታል። ስለሆነም ብቻውን መቆም ነበረበት። ዛሬም እንዲሁ ነው።

ነቢያት ብቸኞች ነበሩ። ሔኖክ በዚያ ብልሹ ሕዝብ መካከል ስለሚመጣው ፍርድ እያስጠነቀቀ ብቻውን ነበር። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበር፤ ይህም ከምንም ነገር ይልቅ ለብቸኝነቱ ማካካሻ ሆኖለታል። በንስሐ ካልተመለሱ በቀር የእግዚአብሔር ፍርድ እንደሚመጣ ሕዝቡን ሲያስጠነቅቅ የናስ ብቻውን ነበር፤ በዚያች ከተማ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ቢኖሩም እርሱ ግን ከእግዚአብሔር የተቀበለውን መልእክት ይዞ ብቻውን ቆሞአል። ከዘመናቸው ወደፊት ቀድመው በመሄድ የነቢያትን ዓይነት መልእክት የሚያቀርቡ አገልጋዮች ዛሬም ቢሆን ብቸኛውን ይሆናሉ።

ጳውሎስ የብቸኝነት መራራ ጽዋን ለመቀበል ፈቃደኛ ነበር፤ የዘመኑ ሰዎች አልተረዱትም፤ ጠላቶቹ ስሙን አጥፍተዋል፤ ወዳጆቹም ቢሆኑ ርቀውታል። «በእስያ ያሉት ሁሉ ከእኔ ፈቀቅ እንዳሉ ታውቃለህ» በማለት ለጢሞቴዎስ የጻፈው ይህን በማስመልከት ነበር (2ኛ ጢሞ.1:15)።

«አብዛኞቹ በዓለማችን ታላላቅ ሰዎች ብቸኞች ነበሩ። እንዲያውም ቅድስና ከሚያስከፍለው ዋጋ አንዱ ብቸኛ መሆንን ነው ማለት ይቻላል» ይላሉ ኤ. ደብልዩ ቶዘር ሲጽፉ። ምንም እንኳን የሌሎችን ባልንጀርነትና ድጋፍ በደስታ ቢቀበልም፤ አንድ መሪ የተሰጠውን ተልዕኮ በመፈጸም ረገድ ተቃውሞ ቢገጥመውም ብቻውን ለመጋፈጥ ዝግጁ መሆን ይኖርበታል። የእርሱ ትልቁ ትኩረት ከእግዚአብሔር ጋር መሆኑ እንጂ ሰዎች ከእርሱ ጋር መሆን አለመሆናቸው አይደለም።

ሥራው የሚያስከትለው ድካም

«ዓለም የምትንቀሳቀሰው በሥራ በሚደክሙ ሰዎች ነው» የሚለውን አባባል ሙሉ በሙሉ ባንቀበል እንኳ የሚያስተላልፈው ሐቅ መኖሩን ግን መካድ አይቻልም። የተቀበለው ኅላፊነት ጫና የአንድን መሪ አካላዊና አእምሮአዊ ብርታት ሊያሟጥመው ይችላል። ይሁን እንጂ፣ ኃይሉን ለማደስና የተሟጠጠ ብርታቱን ለመተካት መንፈሳዊው መሪ ወዴት መሄድ እንዳለበትም ያውቃል። ጳውሎስ ይህን ምስጢር በሚገባ የተገነዘበ ሰው እንደነበር «ስለዚህም አንታክትም፤ ነገር ግን የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል።» በማለት ከተናገረው መመልከት ይቻላል። (2ኛ ቆሮ. 4:16)። ጌታ ራሱ በአገልግሎት ስለደከመ በውሃው ጉድጓድ አጠገብ ማረፍ ነበረበት (ዮሐ. 4:6)። ያቺ እርዳታ የሚያስፈልጋት ሴት በእምነት የልብሱን ጫፍ በነካች ጊዜ ኃይል ከእርሱ ሲወጣ ተሰምቶታል (ማር. 5:30) አካላዊና አእምሮአዊ ኃይል ከእኛ ካልወጣ በቀር ምንም ዓይነት ዘላቂ መልካም ነገር ማድረግ አይቻልም። ኃይልና ብርታቱን ላለማስነካት የሚፈልግ ወይም «ለምን እደከማለሁ፣ ለምን እወጣለሁ እወርዳለሁ» የሚል ሰው ጨርሶ መሪ መሆን አይችልም። ሌሎች ሲተኙ እርሱ ግን ማለዳ ተነሥቶ ይሠራል፤ ሌሎች ሲያንቀላፉ እርሱ ግን ብቻውን ይተጋል። በትጋት የማይሠራ ሰው ሌሎች ላይ መልካም ተፅዕኖ ማሳደር አይችልም። ይህን ዋጋ ለመክፈል ዝግጁ ካልሆነ ግን ከሌሎች ያልተሻለ ተራ ዓይነት ሕይወትን ነው የሚኖረው። ይሁን እንጂ አስተዋይ መሪ ለእረፍትና ሰውነቱን ዘና ለማድረግ፣ ኃይልና ብርታቱን ለማደስ በሚያገኘው አጋጣሚ ሁሉ ይጠቀማል፤ ያ ካልሆነ በአገልግሎት ብዙ ወደፊት መቀጠል እንደማይችል ጠንቅቆ ይረዳል።

በግብጽ አገር በሚስዮናዊነት ያገለግሉ የነበሩ ሰው አገራቸው ላለው ዋናው ጽሕፈት ቤት በጻፉት ደብዳቤ እንዲህ ብለዋል፡-

«በጣም ደክሞኛል! ይህን ደብዳቤ የምጽፈውም በሌላ ሥራ ስለደከምኩ ለለውጥ እንዲሆነኝ ብዬ ነው፤ በጣም ከመድከሜ የተነሣ ሌላው ቀርቶ መተኛት እንኳ አልቻልኩም። ሰዎች ያለ ዕድሜዬ እንዳረጀሁ ይነግሩኛል፤ ያለብኝን ጫና ካልቀነሳሁ በቀር ረጅም ዘመን እንደማልኖር ሐኪሞች አስጠንቅቀውኛል። ባለቤቴም ብትሆን ከእኔ የበለጠ ደክማለች፤ ለጥቂት ጊዜ ሙሉ እረፍት ማድረግ ይኖርባታል። በአገራችን ያሉ ክርስቲያኖች በተሰጣቸው ዕድል ግማሹን ቢጠቀሙበት

መንፈሳዊ መሪ

ኖሮ ምንኛ ለውጥ ባመጡ ነበር። ይህን ጥሪዬን የምትሰሙ ሁሉ እዚህ እያገለገልን ያለን ወገኖችን እርዱን።

ከዚህ የምንመለከተው ባገኙት መልካም አጋጣሚ ለመጠቀም የሚደክሙ አገልጋዮችን ምሳሌ ነው።

ነቀፋና ትችት

ማንኛውም መሪ ከመነቀፍ አያመልጥም፤ ትሕትናው የሚለካውና የሚመዘነውም የሚሰነዘርበትን ነቀፋ በሚቀበልበት ሁኔታ ነው። የተለያዩ ትችቶችና ነቀፋዎች ይሰነዘሩበት ስለነበረ አገልጋይ አንድ ሰው እንዲህ በማለት ተናግረዋል። «አንድ ሰው ላይ ነቀፋና ትችት መሰንዘሩ ይህን ያህል ግምት የሚሰጠው አይደለም፤ ዋናው ነገር ለነቀፋውና ለትችቱ የምንሰጠው ምላሽ ወይም ነቀፋና ትችቱን የምንቀበልበት መንገድ ነው። ኃላፊነትና ሽክማችን ሲበዛ በዚያው ልክ ነቃፊዎቻችንም ይበዛሉ። ስለዚህ ይበልጥ በእግዚአብሔር ፊት ትሑት ሊያደርገንና ፈቃዱን ለመፈጸም እንድንተጋ ሊያነሣን ይገባል።»

ሳሙኤል ብሬንግል በቅድስና ሕይወቱ የታወቀ ሰው ቢሆንም፤ ከፍተኛ ነቀፋና ትችትም ይሰነዘርበት ነበር። ለነቀፋው ምላሽ ከመስጠት ወይም ንጽሕናውን ለማስረዳት ከመከራከር ይልቅ ለአንድ ነቃፊው በጻፈው ደብዳቤ «ወዳጄ፤ ለተግሣጽህ ክልቤ አመሰግንሃለሁ፤ የሚገባኝን ነው የሰጠኸኝ። እባክህን በጸሎትህ አስበኝ» ነበር ያለው። ሌላ ጊዜ ደግሞ መንፈሳዊ ሕይወቱን በተመለከተ ሐሜትና አሉባልታ ያናፍስ ለነበረ ሰው በሰጠው ምላሽ «ስለነቀፋህ አመሰግንሃለሁ። ምክንያቱም ልቤን እንድመረምርና በጸሎት እንድተጋ አድርጎኛል። በኢየሱስ ጽድቅ ካልተደገፍኩ በቀር በራሴ ምንም ማለት እንዳልሆንሁ ይበልጥ እንዳስተውል አግዞኛል። ከእርሱ ጋር ሕብረት የማድረግን ጣፋጭነት አሳይቶኛል» ብሏል። ይህን በመሰለ ሁኔታ ከተቀበልነው ነቀፋ በረከት እንጂ መርገም አይሆንብንም። እንጠቀምበታለን እንጂ አንጎዳበትም።

መናቅና መገለል

በመንፈሳዊ ሕይወቱ ከፍተኛ ደረጃ ላይ የደረሰ መሪ እንደ ክርስቶስ ሁሉ በሌሎች መናቅና መገለል ሊደርስበት ይችላል፤ ሰዎች ላይ ቀበሉት ይችላሉ። ክርስቶስን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ «የእርሱ ወደ ሆነው መጣ፤ የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም» ይላል። ሁልጊዜ እንደዚያ ይሆናል ማለት ባይቻልም፤ ብዙዎች በዚህ መንገድ ማለፋቸው ግን እውነት ነው።

ዶክተር ጂ.ግሪጎሪ የተባሉ ሰው ስለ አንድ አገልጋይ ጓደኛቸው የተናገሩት ታሪክ አለ። ይህ ሰው በሙሉ ልቡ ለአገልግሎት ቢነሣሣም የቤተ ክርስቲያኑ አባላት ግን አገልግሎቱን እያቃለሉበት ነበር። በለመለመ መስክና በእረፍት ውሃ ዘንድ ሊመራቸው ፈልጎ ነበር፤ እነርሱ ግን ፈቃደኛ አልሆኑም። በተለይም ደግሞ መንፈሳዊነት የጎደላቸው የቤተ ክርስቲያኑ መዘምራትን ቡድን ችግሩን በጣም አባብሰውት ነበር።

ሁኔታው በጣም እየተካረረ በመምጣቱ መዘምራት አገልግሎታቸውን እንዲያቋርጡ አደረገ። መዘምራት አገልግሎታቸውን ቢያቋርጡም፣ በሚቀጥለው እሑድ አምልኮ ማንም በቤተ ክርስቲያኑ እንዳይዘምር ጉባዔውን አሳደመ። ከዚህ የተነሣ በእሑድ አምልኮ የሚሰማ ዝማሬ የቤተ ክርስቲያኑ አገልጋይ ብቻ ሆነ፤ መዘምራትና ጉባዔው ደግሞ ግራ መጋባቱን እይተው ደስ ተሰኙ። አገልጋዩ በገጠመው ችግር በጣም አዘነ፤ ልቡ ተሰበረ።

የሚያደርገው ጠፍቶት አዝኖና ተጨንቆ እያለ ግን እግዚአብሔር ተናገረው። አንድ ቀን ብቻውን በአንድ የሕዝብ መናፈሻ ተቀምጦ ሳለ አንድ የጋዜጣ ቅዳጅ መሬት ላይ ወድቆ ይመለከታል፤ ጋዜጣው የተቀዳደደ ይሁን እንጂ በወቅቱ ለእርሱ የሚሆን መልእክት ይዞ ነበር። «ሙሉ በሙሉ ተቀባይነትን ማግኘት የሚፈልግ ማንኛውም ሰው አስቀድሞ መገለልና ተቀባይነት ማጣት ሊደርስበት ይችላል» የሚለውን ጽሑፍ ማንበብ ችሎ ነበር።

ለዚያ አገልጋይ ይህ በቂው ነበር። ለክርስቶስ ሲል ንቀትና ተቀባይነት ማጣት ደርሶበታል፤ ይህን እውነት መረዳቱም ለፍሬያማ አገልግሎት በር ከፋች ሆነለት። ምንም እንኳን በሰዎች ቢጣልና ቢጠላም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ተቀባይነት እንዳለው ተገነዘበ።

ከእግዚአብሔር ለመጣላቸው ጥሪ ለመታዘዝ ዶክተር ኤ.ቢ. ሲምፕሰን የመጋቢነት ኅላፊነታቸውን ሲለቁ መጠላት፣ መናቅና በሌሎች መረሣት ምን ማለት እንደሆነ ተምረዋል። በአሜሪካ አገር በጣም እያደገ ያለ ቤተ ክርስቲያንን በመጋቢነት ያገለግሉ በነበረ ጊዜ 5.000 ዶላር ይከፈላቸው ነበር፤ እርሳቸው ግን ለመለኮታዊው ጥሪ ምላሽ ለመስጠት ሲሉ ያን የሚያህል ደመወዝ ትተው መውጣት ነበረባቸው። በጥሪያቸው መሠረት መንቀሣቀስ በጀመሩ ጊዜ በዚያ ትልቅ ከተማ አንድ ተከታይ እንኳ አልነበራቸውም። የእርሳቸውን ድጋፍ የሚፈልግ ሰፊ ቤተሰብ ቢኖራቸውም በገንዘብ የሚረዳቸው አንድም ድርጅት ከጎናቸው አልነበረም። በዚያ ላይ ደግሞ የቀድሞ ጓደኞቻቸውና አብረዋቸው ያገለግሉ የነበሩ ወዳጆቻቸው ስለሚመጣው

ውድቀታቸው ነበር የሚነግሯቸው። ያዝኑልኛል፤ ይራሩልኛል ብለው የሚያስቡዋቸው ሰዎች ፊታቸውን አዞሩባቸው፤ በተሳሳተ መንገድም ተረዱዋቸው።

ሻካራና ወጣ ገባ በሆነው ተቀባይነት በማጣት መንገድ ሲጓዙ አላጉረመረሙም፤ ይልቁንም ደስ እያላቸው ሁሉንም በጸጋ ተቀበሉ። ምክንያቱም በእሳትና በውሃ መካከል እያለፉ ቢሆን እንኳ መለኮት ወዳቀደላቸው ታላቅ ግብ ለመድረስ በዚህ መንገድ ማለፍ እንደነበረባቸው ስለተረዱ ነው።

በእርግጥም፤ ታላቅ ግብ ታቅዶላቸው ነበር። ዶክተር ሲምፕሰን ከመሞታቸው በፊት አምስት ትልልቅ ሚሊዮናውያንን የሚያሰለጥኑ ትምህርት ቤቶችን መሥርተው ነበር፤ ትምህርት ቤቶቹ በአስራ ስድስት አገሮች ሄደው የሚያገለግሉ በመቶ የሚቆጠሩ ሚሊዮናውያንን ያሰማራ ነበር፤ በአሜሪካና በካናዳ ታላላቅ አብያተ ክርስቲያኖችን መመሥረት ችለው ነበር። መገልገልና መናቅን በጸጋ ባይቀበሉ ኖሮ ግን እዚህ ደረጃ ላይ መድረስ ባልቻሉ ነበር።

«በዙ ጊዜ ሰዎች የታላላቅ መሪዎችን ማንነት የሚረዱት ካለፉ በኋላ ነው፤ ያኔ፤ በአንድ ወቅት እነርሱ ላይ ሲወረውሩባቸው በነበሩ ድንጋዮች ሐውልት ይሠሩላቸዋል።» አለ አንድ ሰው።

የሥራ ጫና እና ግራ መጋባት

መሪነት ደረጃ ላይ ያሉ ሰዎች ብዙ ልምድ ስላላቸው ወይም ረጅም ዘመን ከእግዚአብሔር ጋር በመመላለሳቸው ለሚገጥማቸው ጫና እና ግራ መጋባት በቀላሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚረዱ ይመስለናል፤ ሕይወታቸው ምንም ውጣ ውረድ እንደማይኖርበት እናስባለን። ይሁን እንጂ እውነቱ ተቃራኒው ነው። እግዚአብሔር መሪዎችን እንደ ትልልቅና በሳል ሰዎች ስለሚቆጥራቸው በራሳቸው መንፈሳዊ ማስተዋል እንዲሄዱ ብዙውን ነገር ለራሳቸው ውሳኔ ይተውላቸዋል። እርሱ እየመራቸው ለመሆኑ አንዳንድ ውጫዊ ማረጋገጫ ቢሰጣቸው እንኳ ይህን የሚያደርገው ካለፉት ዓመታት ይልቅ በጣም በጥቂቱ ነው። ስለዚህም የሥራው ከባድነት እንደተጠበቀ ሆኖ በዚያ ላይ እግዚአብሔርን ፈቃድ የመረዳት ኃላፊነት ሲታከልበት ድንግግር ያለ ሁኔታ ሊገጥማቸው ይችላል።

ይህን በተመለከተ አንድ አገልጋይ ለጓደኛው በጻፈው ደብዳቤ፡-

«ከአንዱ ደረጃ ወደ ሌላው በተሻገርኩ ቁጥር ያለብኝ ጫና እና ግራ መጋባት እያደገ መምጣቱን ተረድቼአለሁ። አንዱን ኃላፊነት ተወጣሁ ስል ሌላ ኃላፊነት ፊት ለፊቱ ይደቀናል። እንዲያውም በክርስትና

ሕይወታችን እያደግን በሄድን መጠን እግዚአብሔር አብዛኛውን ጉዳይ ለእኛ ውሳኔ እንደሚተውልን ነው እየገባኝ የመጣው። እዚህ ላይ አንድ እግዚአብሔር የባረከው አገልጋይ የነገረኝ በጣም ረድቶኛል። ይህ አገልጋይ እንዲህ አለኝ፡- ወጣት አገልጋይ በነበርኩ ጊዜ ነገሮች ጥርት ብለው ይታዩኝ ነበር፤ ሁኔታዎች በቀላሉ ይሳኩልኝና ይከናወኑልኝ ነበር። አሁን ግን እያደግሁና እግዚአብሔርም ይበልጥ እየተጠቀመብኝ በሄድሁ መጠን አንዳንዴ በጭጋግ ውስጥ የምሄድ ይመስለኛል። ምን ማድረግ እንዳለብኝም ግራ ይገባኛል።»

እርሱን ተማምኖ ለሚጠብቅ አገልጋዩ ምን ጊዜም እግዚአብሔር በወቅቱ ይደርሳል፤ መደረግ ያለበትንም ነገር በአስፈላጊው ሰዓት ማከናወንን ያውቅበታል።

ሌሎችን የሚያስከፍለው ዋጋ

አንዳንድ ጊዜ የመሪነት ኅላፊነትን የተሸከመው ሰው ብቻ ሳይሆን ከእርሱ ጋር ያሉ ሌሎችም ከባድ ዋጋ መክፈል ይኖርባቸዋል። እንዲያውም አልፎ አልፎ የበለጠውን ዋጋ የሚከፍሉ እነርሱ ሊሆኑ ይችላሉ። የዚህ መጽሐፍ አዘጋጅ በቅርብ የሚያውቃቸው ሰው ቻይናን በወንጌል ለመድረስ የተቋቋመ ሚሲዮናዊ ድርጅት ዳይሬክተር እንዲሆኑ ጥሪ ሲቀርብላቸው ኅላፊነቱ እርሳቸውን ብቻ ሳይሆን ሌሎች ወዳጆቻቸውንም ጭምር ዋጋ እንደሚያስከፍል ተረድተው ነበር። እኚህ ሰው በአንድ ወቅት እንዲህ በማለት ጽፈው ነበር፡-

ሁለቱም እጆቼ ሥራ ላይ ስለሆኑ ምንም ተጨማሪ ሥራ አልፈልግም። በዕድሜ ገፍቻለሁ፤ በተለያየ ኅላፊነት ስፍራ ስለነበርኩ የሚያስከፍለውንም ከባድ ዋጋ በሚገባ አውቃለሁ፤ እንዲህ ያለውንም ኅላፊነት አልመኘውም።

ከልጆቻቸው ለአንዱ ሲጽፉ ደግሞ፡-

«የተጣለብኝን ኅላፊነት ለመወጣት ደፋ ቀና ስል ለእናታችሁም ሆነ ለእናንተ ለልጆቼ የሚገባኝን ያህል ጊዜ ልሰጣችሁ ባለመቻሌ በጣም አዝናለሁ። መከሩ ሰፊ ነው፤ ሠራተኞች ግን ጥቂት ናቸው፤ ስለሆነም ገና ብዙ የምሠራው ይኖራል። ስለ ጌታችንና አዳኞችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስትሉ የምትከፍሉትን መሥዋዕትነት እግዚአብሔር በፍጹም ያለ ዋጋ እንደማያስቀረው ልነግራችሁ እፈልጋለሁ። ይህን የምለው ግን የድርሻዬን ባለመወጣቴ ከተጠያቂነት ለማምለጥ አይደለም» ብለዋል።

ለአስቸጋሪ ሁኔታዎች የምንሰጠው ምላሽ

ይህን በተመለከተ ጳውሎስ የሚሰጠን ጠቃሚ ትምህርት አለ። የእርሱ ፍላጎት ሰዎችን ሳይሆን እግዚአብሔርን ደስ ማለኝት ነበር። «ሰውን ወይስ እግዚአብሔርን አሁን እሺ አሰኛለሁን? ወይስ ሰውን ደስ ላለኝ እፈልጋለሁን?» (ገላ. 1:10)። ሰዎች የሚሰነዝሩት አፍራሽ አሳብ፡ ጳውሎስን በፍጹም አይረብሸውም ነበር። «በእናንተም ሆነ በሰዎች የፍርድ ሽንጉ ቢፈረድብኝ እኔ በበኩሌ ግድ የለኝም፡- ... በእኔ ላይ የሚፈርድ ጌታ ነው» (1ቆሮ. 4:3-4 - አ.መ.ት)። የእርሱ ፈራጅ ወይም ዳኛ ዓለም አይደለም። ልቡ ያረፈው በእግዚአብሔር ላይ ብቻ ስለነበር ለሰዎች ነቀፋና ፍርድ ደንታ አልነበረውም (ቁላ. 3:22)። እግዚአብሔርን ከመፍራት ጋር በተያያዘ መልኩ ካልተቀበልነው ሰዎች ለሚሰጡት አስተያየት ደንታ ቢስ መሆን ራሱን የቻለ ጥፋት ሊያስከትል ይችላል። ዓላማው እግዚአብሔርን ማክበር የሆነ ሰው ግን ሌሎች በሚሰጡት ምክርና አስተያየት ብዙ ይጠቀማል። የጳውሎስ ጆሮ የሚያዳምጠው፡ ለእርሱ ጮክ ብሎ የሚሰማውን የእግዚአብሔርን ድምፅ ስለነበር የሰው ድምጽ ይህን ያህል አይረብሸውም ነበር። ብልጫ ባለው የእግዚአብሔር ፍርድ ዙፋን ፊት እንደቆመ ስለሚያውቅ የሰዎችን ፍርድ አይፈራም (2ኛ ቆሮ. 8:21)።